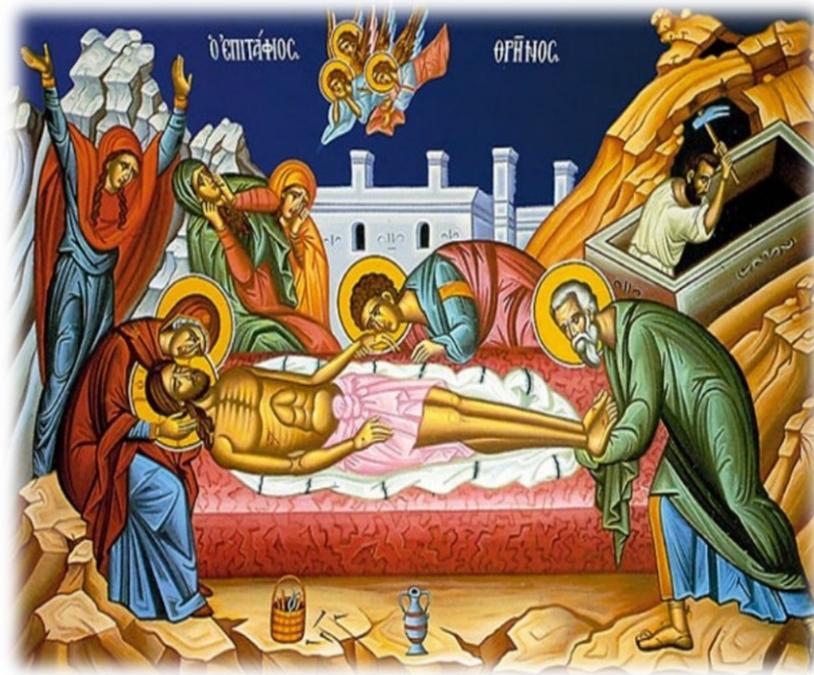

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

3ης Μαΐου 2024.

Πρωινές Ώρες.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ
ΚΑΙ Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΣΑΒΒΑΤΟΥ (ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΘΗΛΩΣΕΩΣ) (
4ης Μαΐου 2024).

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Α΄ ΩΡΑΣ.

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων.**

Ἄμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

**Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
 Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ
 παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ
 Θησαυρός τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς
 χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
 καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ
 σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

Ἄμην.

Τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
 Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
 Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
 Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον (ιβ').
Δόξα... Καὶ νῦν...

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς ε' (5).

- **Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε σύνες
τῆς κραυγῆς μου**
- πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ὁ
βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου ὅτι πρὸς
σὲ προσεύξομαι Κύριε
- τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου, τὸ
πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψομαι

- ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ,
οὐδὲ παροικήσει σοι πονηρευόμενος
- οὐ διαμενοῦσιν παράνομοι κατέναντι
τῶν ὀφθαλμῶν σου, ἐμίσησας πάντας
τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν
- ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ
ψεῦδος ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον
βδελύσσεται Κύριος
- ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου
εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου,
προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν
φόβῳ σου.
- Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου
κατεύθυνον ἐνώπιόν μου τὴν ὁδόν
σου.
- ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν
ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία,
τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν
ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.
- κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἀποπεσάτωσαν
ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν, κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον
αὐτοὺς ὅτι παρεπίκρανάν σε Κύριε.
 - καὶ εὐφρανθήτωσαν πάντες οἱ
ἐλπίζοντες ἐπὶ σὲ εἰς αἰῶνα
ἀγαλλιάσονται καὶ
 - κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς καὶ
καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ
ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου

- ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον Κύριε ὡς ὄπλω εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς β'.

Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενὰ; Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν, ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς. Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ τaráξει αὐτούς. Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ, ἐπὶ Σιών ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ, διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου. Κύριος εἶπε πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς. Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεύη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς. Καὶ νῦν, βασιλεῖς, σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν. Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ. Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος, καὶ ἀπολειθῆτε ἐξ ὁδοῦ δικαίας. Ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς

αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιοθέντες
ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς κα'.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα τί
ἐγκατέλιπές με; μακρὰν ἀπὸ τῆς
σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν
παραπτωμάτων μου, ὁ Θεός μου,
κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούση,
καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. Σὺ δὲ
ἐν Ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραήλ.
Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν,
ἤλπισαν, καὶ ἐρρύσω αὐτούς. Πρὸς σὲ
ἐκέκραξαν, καὶ ἐσώθησαν, ἐπὶ σοὶ
ἤλπισαν, καὶ οὐ κατησχύνθησαν. Ἐγὼ δὲ
εἶμι σκώληξ, καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ὄνειδος
ἀνθρώπων, καὶ ἐξουθένημα λαοῦ.
Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν
με, ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν
κεφαλὴν. Ἦλπισεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσάσθω
αὐτόν, σωσάτω αὐτόν, ὅτι θέλει αὐτόν,
ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστροῦ, ἡ
ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου,
ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ μήτρας. Ἀπὸ
γαστροῦ μητρός μου Θεός μου εἶ σύ, μὴ
ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι θλίψις ἐγγύς, ὅτι
οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν μοι. Περιεκύκλωσάν
με μόσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες
περιέσχον με. Ἦνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα
αὐτῶν, ὡς λέων ἀρπάζων, καὶ
ὠρυόμενος. Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη, καὶ

διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου.
 Ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρός,
 τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.
 Ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου, καὶ ἡ
 γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου,
 καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με, ὅτι
 ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί, συναγωγὴ
 πονηρευομένων περιέσχον με. Ὁρυξαν
 χεῖράς μου, καὶ πόδας μου, ἐξηρίθμησαν
 πάντα τὰ ὀστᾶ μου, αὐτοὶ δὲ
 κατενόησαν, καὶ ἐπεῖδόν με.

Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ
 ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον. Σὺ
 δέ, Κύριε, μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν
 σου ἀπ' ἐμοῦ, εἰς τὴν ἀντίληψίν μου
 πρόσχες. Ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχὴν
 μου, καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ
 μου. Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος, καὶ
 ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων τὴν
 ταπείνωσίν μου. Διηγῆσομαι τὸ ὄνομά
 σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ
 ἐκκλησίας ὑμνήσω σε, οἱ φοβούμενοι τὸν
 Κύριον, αἰνέσατε αὐτόν, ἅπαν τὸ σπέρμα
 Ἰακώβ δοξάσατε αὐτόν. Φοβηθήτω δὴ
 ἀπ' αὐτοῦ ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ, ὅτι
 οὐκ ἐξουδένωσεν, οὐδὲ προσώχθισε τῇ
 δεήσει τοῦ πτωχοῦ, οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ
 πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐν τῷ
 κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν, εἰσήκουσέ
 μου. Παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου, ἐν
 ἐκκλησίᾳ μεγάλη ἐξομολογήσομαί σοι,

τὰς εὐχὰς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν
φοβουμένων σε. Φάγονται πένητες, καὶ
ἐμπλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι Κύριον
οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν, ζήσονται αἱ
καρδία αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται
πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς,
καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ
παῖσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. Ὅτι τοῦ
Κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει
τῶν ἐθνῶν. Ἐφαγον, καὶ προσεκύνησαν
πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς, ἐνώπιον αὐτοῦ
προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες
εἰς γῆν. Καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ζῆ, καὶ τὸ
σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ.
Ἀναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ
ἐρχομένη, καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν
δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ
τεχθησομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

**Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ἀλληλούϊα,
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').**

Δόξα Πατρί και Υἱώ και Αγίῳ Πνεύματι.

Τροπάριον Ἰηχος α'.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ
τυραννίς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ
ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ
ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, ἔσωσας
ἡμᾶς, δόξα σοι.

**Καὶ νῦν. και αεί και εις τους αιώνας των
αιώνων, αμήν.**

Θεοτοκίον.

**Τὶ σὲ καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη;
οὐρανόν; ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἥλιον τῆς
δικαιοσύνης. Παράδεισον; ὅτι
ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας.
Παρθένον, ὅτι ἔμεινας ἄφθορος. Ἀγνήν,
Μητέρα; ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις
Υἱόν, τὸν πάντων Θεόν, αὐτὸν ἰκέτευε
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

**Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα τρία
ἰδιόμελα, δευτεροῦντες αὐτά, τὸ
πρῶτον χωρὶς Στίχων, τὸ δεύτερον μετὰ
τῶν Στίχων, καὶ τὸ τρίτον εἰς τό, Δόξα,
Καὶ νῦν, οὕτω ποιοῦντες καὶ εἰς τὰ ἐν
ταῖς λοιπαῖς Ὠραῖς τοιαῦτα Τροπάρια.**

Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος πλ. δ'.

**Σήμερον τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, εἰς
ἔλεγχον ῥήγνυται τῶν παρανόμων, καὶ
τὰς ἰδίας ἀκτῖνας, ὁ ἥλιος κρύπτει,
Δεσπότην ὀρῶν σταυρούμενον.**

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν

**Σήμερον τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, εἰς
ἔλεγχον ῥήγνυται τῶν παρανόμων, καὶ
τὰς ἰδίας ἀκτῖνας, ὁ ἥλιος κρύπτει,
Δεσπότην ὀρῶν σταυρούμενον.**

Στίχ. Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ
ἐμελέτησαν κενὰ;

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, ἤχθῃς Χριστὲ
Βασιλεῦ, καὶ ὡς ἀμνὸς ἄκακος,
προσηλώθῃς τῷ σταυρῷ, ὑπὸ τῶν
παρανόμων ἀνδρῶν, διὰ τὰς ἀμαρτίας
ἡμῶν φιλάνθρωπε.

Στίχ. Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς,
καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ
αὐτό.

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, ἤχθῃς Χριστὲ
Βασιλεῦ, καὶ ὡς ἀμνὸς ἄκακος,
προσηλώθῃς τῷ σταυρῷ, ὑπὸ τῶν
παρανόμων ἀνδρῶν, διὰ τὰς ἀμαρτίας
ἡμῶν φιλάνθρωπε.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις,
ἀνεχόμενος οὕτως ἐβόας Κύριε· Εἰ καὶ
ἐπατάξατε τὸν ποιμένα, καὶ
διεσκορπίσατε τὰ δώδεκα πρόβατα τοὺς
Μαθητάς μου, ἠδυνάμην πλείους, ἢ
δώδεκα λεγεῶνας, παραστήσαι Ἀγγέλων·
ἀλλὰ μακροθυμῷ, ἵνα πληρωθῇ, ἃ
ἐδήλωσα ὑμῖν διὰ τῶν Προφητῶν μου,
ἄδηλα καὶ κρύφια. Κύριε δόξα σοι.

Προκείμενον Ἦχος δ'.

Ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ
αὐτό.

Στίχ. Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν
καὶ πένητα.

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. ΙΑ', 10-13).

Τάδε λέγει Κύριος· Λήψομαι τὴν ράβδον μου τὴν καλήν, καὶ ἀπορρίψω αὐτήν, τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου, ἣν διεθέμην πρὸς πάντας τοὺς λαούς, καὶ διασκεδασθήσεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ γνώσονται οἱ Χαναναῖοι τὰ πρόβατα τὰ φυλασσόμενά μοι, διότι λόγος Κυρίου ἐστὶ. Καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς· Εἰ καλὸν ἐνώπιον ὑμῶν ἐστὶ, δότε τὸν μισθόν μου, ἢ ἀπείρασθε, καὶ ἔστησαν τὸν μισθόν μου, τριάκοντα ἀργυροῦς. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Κάθες αὐτούς εἰς τὸ χωνευτήριον, καὶ σκέψομαι εἰ δόκιμόν ἐστίν, ὃν τρόπον ἐδοκιμάσθην ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ ἔλαβον τοὺς τριάκοντα ἀργυροῦς, καὶ ἐνέβαλον αὐτούς εἰς τὸν οἶκον Κυρίου εἰς τὸ χωνευτήριον, **καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος.**

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ς' 14-18),

Ἀδελφοί, ἐμοὶ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰμὴ ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ Κόσμος ἐσταύρωται, κἀγὼ τῷ Κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν,

εἰρήνη ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν
 Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ, κόπους
 μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ
 στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί
 μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος
 ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

**Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
 ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου,
 Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον (γ').

**Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
 Εὐαγγελίου.**

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Ματθαῖον. ἁγίου**

Εὐαγγελίου ...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Ματθαῖον. Κεφ. 27: 1-56.**

**Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, πρωΐας γενομένης,
 συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς
 καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ
 Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν· καὶ
 δήσαντες αὐτόν, ἀπήγαγον, καὶ
 παρέδωκαν αὐτόν Ποντίῳ Πιλάτῳ, τῷ
 ἡγεμόνι. Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδούς**

αὐτὸν, ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς,
 ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς
 Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς Πρεσβυτέροις,
 λέγων· Ἡμαρτον παραδοὺς αἷμα ἀθῶον.
 Οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει. Καὶ
 ρίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε,
 καὶ ἀπελθὼν, ἀπήγξατο. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς,
 λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Οὐκ ἔξεστι
 βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ
 αἱματός ἐστι. Συμβούλιον δὲ λαβόντες,
 ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ
 Κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις· διὸ
 ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, ἀγρὸς αἱματος
 ἕως τῆς σήμερον. Τότε ἐπληρώθη τὸ
 ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου
 λέγοντος· «Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα
 ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν
 ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ
 ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ
 Κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος.»
 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ
 Ἡγεμόνος, καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ
 Ἡγεμὼν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν
 Ἰουδαίων; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Σὺ
 λέγεις· Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν
 ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν
 Πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Τότε
 λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα
 σου καταμαρτυροῦσι; Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη
 αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα· ὥστε
 θαυμάζειν τὸν Ἡγεμόνα λίαν. Κατὰ δὲ

έορτήν, ειώθει ό Ήγεμών άπολύειν ένα
 τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ἤθελον. Εἶχον δέ
 τότε δέσμιον επίσηςμον, λεγόμενον
 Βαραββᾶν. Συνηγμένων οὖν αὐτῶν, εἶπεν
 αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τίνα θέλετε άπολύσω
 ὑμῖν; Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον
 Χριστόν; ἦδει γάρ, ὅτι διὰ φθόνον,
 παρέδωκαν αὐτόν. Καθημένου δέ αὐτοῦ
 ἐπὶ τοῦ βήματος, απέστειλε πρὸς αὐτόν ἡ
 γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· Μηδέν σοὶ καὶ τῷ
 δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον
 σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. Οἱ δέ
 Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι ἔπεισαν
 τοὺς ὄχλους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν
 Βαραββᾶν, τὸν δέ Ἰησοῦν άπολέσωσιν.
 Ἀποκριθεὶς δέ ὁ Ήγεμών, εἶπεν αὐτοῖς·
 Τίνα θέλετε άπό τῶν δύο άπολύσω ὑμῖν;
 Οἱ δέ εἶπον· Βαραββᾶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ
 Πιλάτος· τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν, τὸν
 λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσιν αὐτῷ
 πάντες· Σταυρωθήτω. Ὁ δέ Ήγεμών ἔφη·
 Τί γάρ κακὸν έποίησεν; Οἱ δέ περισσῶς
 ἔκραζον, λέγοντες· Σταυρωθήτω. Ἰδὼν δέ
 ὁ Πιλάτος, ὅτι οὐδέν ὠφελεῖ, ἀλλὰ
 μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ,
 άπενίψατο τὰς χεῖρας άπέναντι τοῦ
 ὄχλου, λέγων· Ἀθῶός εἰμι άπό τοῦ
 αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς
 ὄψεσθε. Καὶ άποκριθεὶς πᾶς ὁ λαός, εἶπε·
 Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα
 ἡμῶν. Τότε άπέλυσεν αὐτοῖς τὸν

Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας,
 παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῆ. Τότε οἱ
 στρατιῶται τοῦ Ἡγεμόνος παραλαβόντες
 τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ Πραιτώριον,
 συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν·
 καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, περιέθηκαν αὐτῷ
 χλαμύδα κοκκίνην, καὶ πλέξαντες
 στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν
 κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν
 δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες
 ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνέπαιζον αὐτῷ,
 λέγοντες· Χαῖρε ὁ Βασιλεὺς τῶν
 Ἰουδαίων· Καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν,
 ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν
 κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ,
 ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα καὶ
 ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ
 ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι.
 Ἐξερχόμενοι δὲ, εὔρον ἄνθρωπον
 Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον
 ἠγγάρευσαν, ἵνα ἄρῃ τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ.
 Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον
 Γολγοθᾶ, ὃς ἐστι λεγόμενος Κρανίου
 τόπος, ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ
 χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος, οὐκ
 ἤθελε πιεῖν. Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν,
 διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βαλόντες
 κλῆρον, ἵνα πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ
 Προφήτου· «Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου
 ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου
 ἔβαλον κλῆρον»· καὶ καθήμενοι, ἐτήρουν

αὐτὸν ἐκεῖ. Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινουῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτὸν· εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν Γραμματέων καὶ Πρεσβυτέρων, καὶ Φαρισαίων, ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ Βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ· Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν, ῥυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ, ὅτι Θεοῦ εἰμι Υἱός. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησταί, οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ, ὠνείδιζον αὐτόν. Ἐκ τῆς ἑκτῆς ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης. Περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἥλι, Ἥλι, λαμὰ σαβαχθανί, τοῦτ' ἐστι, Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνα τί με ἐγκατέλιπες; Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστῶτων ἀκούσαντες, ἔλεγον· ὅτι Ἥλιαν φωνεῖ οὗτος. Καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον, πλήσας τε

ὄξους, καὶ περιθεὶς καλάμῳ, ἐπότιζεν
 αὐτόν. Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες, ἴδωμεν
 εἰ ἔρχεται Ἡλίας σώσων αὐτόν. Ὁ δὲ
 Ἰησοῦς, πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ,
 ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Καὶ ἰδοὺ, τὸ
 καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο,
 ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσειέσθη·
 καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν· καὶ τὰ μνημεῖα
 ἀνεώχθησαν· καὶ πολλὰ σώματα τῶν
 κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη, καὶ
 ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων, μετὰ τὴν
 ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν
 Πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. Ὁ δὲ
 Ἑκατόνταρχος, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ,
 τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν
 σεισμόν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν
 σφόδρα, λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν
 οὗτος. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ καὶ γυναῖκες
 πολλαὶ, ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι,
 αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς
 Γαλιλαίας, διακονοῦσαι αὐτῷ· ἐν αἷς ἦν
 Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ
 Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ μητέρα, καὶ ἡ μητέρα
τῶν Υἱῶν Ζεβεδαίου.

**Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα
 σοι.**

Ο Αναγνώστης.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμήν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

**Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες
ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία
ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ σταυρὸν
ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς
μου.**

Κύριε ἐλέησον, μ'(40).

**Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς
ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς**

ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
 ἄγνισον , τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
 ἐννοίας κάθαρων καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
 πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.
 Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
 παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
 ὀδηγούμενοι κατακτήσωμεν εἰς τὴν
 ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
 ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
 εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων.
 Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον γ'.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
 ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, **σὲ μεγαλύνομεν.**
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ ἱερεύς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Καὶ ἡ Εὐχή τῆς Α' Ὥρας ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.
Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον
καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον

εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ
 φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ
 ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, καὶ
 κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς
 ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις
 τῆς παναχράντου σου Μητρός, καὶ
 πάντων σου τῶν ἁγίων.

Ἀμήν.

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτεται ἡ Γ' Ὠρα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Γ' ΩΡΑΣ.

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
 προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
 προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
 Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
 προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
 καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς λδ'.

**Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς με
 πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.**

Ἐπιλαβοῦ, ὄπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ
 ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειαν μου. Ἐκχεον
 ῥομφαίαν, καὶ σύγκλεισον ἐξ ἐναντίας
 τῶν καταδιωκόντων με. Εἶπον τῇ ψυχῇ

μου· Σωτηρία σου εἰμι ἐγώ.
 Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ
 ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου,
 ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ
 καταισχυνθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι
 κακά. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνοῦς κατὰ
 πρόσωπον ἀνέμου, καὶ Ἄγγελος Κυρίου
 ἐκθλίβων αὐτούς. Γενηθήτω ἡ ὁδὸς
 αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα, καὶ Ἄγγελος
 Κυρίου καταδιώκων αὐτούς. Ὅτι δωρεὰν
 ἔκρυσάν μοι, διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν,
 μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχὴν μου. Ἐλθέτω
 αὐτῷ παγίς, ἣν οὐ γινώσκει, καὶ ἡ θήρα,
 ἣν ἔκρυσεν, συλλαβέτω αὐτόν, καὶ ἐν τῇ
 παγίδι πεσεῖται ἐν αὐτῇ, ἡ δὲ ψυχὴ μου
 ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, τερφθήσεται
 ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ. Πάντα τὰ ὅσα
 μου ἐροῦσι· Κύριε, Κύριε, τίς ὁμοίός σοι;
 Ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων
 αὐτοῦ, καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν
 διαρπαζόντων αὐτόν. Ἀναστάντες μοι
 μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγίνωσκον
 ἠρώτων με. Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ
 ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου.
 Ἐγὼ δέ, ἐν τῷ αὐτοῦ παρενοχλεῖν μοι,
 ἐνεδυόμην σάκκον, καὶ ἐταπείνουν ἐν
 νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἡ προσευχὴ
 μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφήσεται. Ὡς
 πλησίον, ὡς ἀδελφῷ ἡμετέρῳ, οὕτως
 εὐηρέστουν, ὡς πενθῶν καὶ
 σκυθρωπάζων, οὕτως ἐταπεινούμην. Καὶ

κατ' ἔμοῦ εὐφράνθησαν, καὶ
συνήχθησαν, συνήχθησαν ἐπ' ἐμέ
μάστιγες, καὶ οὐκ ἔγνω. Διεσχίσθησαν,
καὶ οὐ κατενύγησαν, ἐπείρασάν με,
ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμῶ, ἔβρυξαν
ἐπ' ἐμέ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν. Κύριε, πότε
ἐπόψη; ἀποκατάστησον τὴν ψυχὴν μου
ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων
τὴν μονογενῆ μου. Ἐξομολογήσομαί σοι
ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῶ βαρεῖ αἰνέσω
σε. Μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές
μοὶ ἀδίκως, οἱ μισοῦντές με δωρεάν, καὶ
διανεύοντες ὀφθαλμοῖς. Ὅτι ἐμοὶ μὲν
εἰρηνικὰ ἐλάλουν, καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλους
διελογίζοντο. Ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμέ τὸ
στόμα αὐτῶν, εἶπον· Εὔγε, εὔγε, εἶδον οἱ
ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. Εἶδες, Κύριε, μὴ
παρασιωπήσης. Κύριε, μὴ ἀποστῆς ἀπ'
ἐμοῦ. Ἐξεγέρθητι, Κύριε, καὶ πρόσχες τῇ
κρίσει μου, ὁ Θεός μου, καὶ ὁ Κύριός
μου, εἰς τὴν δίκην μου. Κρῖνόν με, Κύριε,
κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, Κύριε ὁ Θεός
μου, καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι. Μὴ
εἵποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν. Εὔγε, εὔγε
τῇ ψυχῇ ἡμῶν, μηδὲ εἵποιεν· Κατεπίομεν
αὐτόν. Αἰσχυνθείησαν, καὶ ἐντραπείησαν
ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου.
Ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην, καὶ ἐντροπὴν
οἱ μεγαλορρημονοῦντες ἐπ' ἐμέ.
Ἀγαλλιάσθωσαν, καὶ εὐφρανθήτωσαν οἱ
θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ

εἰπάτωσαν διαπαντός· Μεγαλυνθήτω ὁ
 Κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ
 δούλου αὐτοῦ. Καὶ ἡ γλῶσσά μου
 μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου, **ὅλην τὴν
 ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου.**

Ψαλμὸς ρη'.

Ὁ Θεός, τὴν αἴνεσίν μου μὴ
 παρασιωπήσῃς, ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ,
 καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμέ ἠνοίχθη.
 Ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσση δολία, καὶ
 λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με, καὶ
 ἐπολέμησάν με δωρεάν. Ἐντὶ τοῦ ἀγαπᾶν
 με, ἐνδιέβαλλον με, ἐγὼ δὲ
 προσηυχόμην. Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ
 ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς
 ἀγαπήσεώς μου. Κατάστησον ἐπ' αὐτὸν
 ἁμαρτωλόν, καὶ διάβολος στήτω ἐκ
 δεξιῶν αὐτοῦ. Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν
 ἐξέλθοι καταδικασμένος, καὶ ἡ
 προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν.
 Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι,
 καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος.
 Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοί, καὶ
 ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα. Σαλευόμενοι
 μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ
 ἐπαιτησάτωσαν, ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν
 οἰκοπέδων αὐτῶν. Ἐξερευνησάτω
 δανειστὴς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ, καὶ
 διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνους
 αὐτοῦ. Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ,

μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς
 αὐτοῦ. Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς
 ἐξολόθρευσιν, ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθεῖη
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀναμνησθεῖη ἡ ἀνομία
 τῶν πατέρων αὐτοῦ ἔναντι Κυρίου, καὶ ἡ
 ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ
 ἐξαλειφθεῖη. Γενηθήτωσαν ἔναντιον
 Κυρίου διαπαντός, καὶ ἐξολοθρευθεῖη ἐκ
 γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, ἀνθ' ὧν οὐκ
 ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος, καὶ κατεδίωξεν
 ἄνθρωπον πένητα, καὶ πτωχόν, καὶ
 κατανευγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ
 θανατῶσαι. Καὶ ἠγάπησε κατάραν, καὶ
 ἤξει αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν,
 καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ
 ἐνεδύσατο κατάραν, ὡς ἱμάτιον, καὶ
 εἰσῆλθεν, ὡσεὶ ὕδωρ, εἰς τὰ ἔγκατα
 αὐτοῦ, καὶ ὡσεὶ ἔλαιον, ἐν τοῖς ὀστέοις
 αὐτοῦ. Γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον, ὃ
 περιβάλλεται, καὶ ὡσεὶ ζώνη, ἣν
 διαπαντός περιζώννυται. Τοῦτο τὸ ἔργον
 τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ Κυρίου,
 καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς
 ψυχῆς μου. Καὶ σύ, Κύριε, Κύριε, ποιήσον
 μετ' ἐμοῦ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι
 χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, ῥῦσαί με, ὅτι
 πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ, καὶ ἡ καρδία
 μου τετάρακται ἐντός μου. Ὡσεὶ σκιά ἐν
 τῷ ἐκκλῖναι αὐτήν, ἀντανηρέθην,
 ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες. Τὰ γόνατά μου
 ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας, καὶ ἡ σὰρξ μου

ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον, κἀγὼ ἐγενήθην
 ὄνειδος αὐτοῖς, εἶδοσάν με, ἐσάλευσαν
 κεφαλὰς αὐτῶν. Βοήθησόν μοι, Κύριε ὁ
 Θεός μου, καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός
 σου. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι ἡ χεὶρ σου αὕτη,

καὶ σύ, Κύριε, ἐποίησας αὐτήν.

Καταράσσονται αὐτοί, καὶ σὺ εὐλογήσεις,
 οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν, ὁ
 δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται.

Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με
 ἐντροπήν, καὶ περιβαλέσθωσαν, ὡς
 διπλοῖδα, αἰσχύνην αὐτῶν.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ
 στόματί μου, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω
 αὐτόν. Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος,
**τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν
 ψυχὴν μου.**

Ψαλμὸς ν' (50).

- **Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
 ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των
 οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
 μου**
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας
 μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
 καθάρισόν με
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ
 ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ
 παντός
- σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
 ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν

δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε

- ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ
ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου
 - ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
ἐδήλωσάς μοι
 - ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ
καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι
 - ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα
τεταπεινωμένα
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ
τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς
ἀνομίας μου ἐξάλειψον
 - καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ
Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν
τοῖς ἐγκάτοις μου
- μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου
σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ
ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ
 - ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου σου καὶ πνεύματι
ἡγεμονικῶ στήριξόν με
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς
τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ
γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου

- Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις
- θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει
- ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ
- τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί και Υἱώ και Αγίω Πνεύματι.

Τροπάριον Ἦχος πλ. β'.

Κύριε, κατέκρινάν σε οἱ Ἰουδαῖοι
 θανάτῳ, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, οἱ τὴν
 ἐρυθρὰν ράβδῳ πεζεύσαντες, σταυρῷ σε
 προσήλωσαν, καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι
 θηλάσαντες, χολὴν σοι προσήνεγκαν,
 ἀλλ' ἐκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς
 ἐλευθερώσης τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ.
 Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ
βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ
ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα μετὰ
τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'.

Διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ὁ φίλος
σου καὶ ὁ πλησίον Πέτρος, ἠρνήσατό σε
Κύριε, καὶ ὀδυρόμενος οὕτως ἐβόα· Τῶν
δακρῶν μου μὴ παρασιωπήσης· εἶπα
γὰρ φυλάξαι τὴν πίστιν οἰκτίρμον, καὶ
οὐκ ἐφύλαξα, καὶ ἡμῶν τὴν μετάνοιαν,
οὕτω δέξαι, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. **Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε,
σύνης τῆς κραυγῆς μου.**

Πρὸ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ,
στρατιωτῶν ἐμπαιζόντων σε Κύριε, αἱ
νοεραὶ στρατιαὶ κατεπλήττοντο· ἀνεδήσω
γὰρ στέφανον ὕβρεως, ὁ τὴν γῆν
ζωγραφήσας τοῖς ἄνθεσι, καὶ τὴν χλαῖναν
χλευαζόμενος ἐφόρεσας, ὁ νεφέλαις
περιβάλλων τὸ στερέωμα· τοιαύτη γὰρ
οἰκονομία, ἐγνώσθη σου ἡ εὐσπλαγχνία,
Χριστέ, τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

Στίχ. **Πρόσχεσ τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς
μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.**

Πρὸ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ,
στρατιωτῶν ἐμπαιζόντων σε Κύριε, αἱ
νοεραὶ στρατιαὶ κατεπλήττοντο· ἀνεδήσω
γὰρ στέφανον ὕβρεως, ὁ τὴν γῆν
ζωγραφήσας τοῖς ἄνθεσι, καὶ τὴν χλαῖναν

χλευαζόμενος ἐφόρεσας, ὁ νεφέλαις
 περιβάλλων τὸ στερέωμα· τοιαύτη γὰρ
 οἰκονομία, ἐγνώσθη σου ἡ εὐσπλαγχνία,
 Χριστέ, τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

Δόξα ... Ἦχος πλ. α'.

Ἐλκόμενος ἐπὶ σταυροῦ, οὕτως ἐβόας
 Κύριε· Διὰ ποῖον ἔργον, θέλετέ με
 σταυρῶσαι Ἰουδαῖοι; ὅτι τοὺς
 παραλύτους ὑμῶν συνέσφιγξα; ὅτι τοὺς
 νεκρούς, ὡς ἐξ ὕπνου ἀνέστησα;
 Αἰμόρρουν ἰασάμην, Χαναναίαν ἠλέησα,
 διὰ ποῖον ἔργον θέλετέ με φονεῦσαι
 Ἰουδαῖοι; ἀλλ' ὄψεσθε εἰς ὃν νῦν
 ἐκκεντᾶτε, Χριστὸν παράνομοι.

Καὶ νῦν ...

Ἐλκόμενος ἐπὶ σταυροῦ, οὕτως ἐβόας
 Κύριε· Διὰ ποῖον ἔργον, θέλετέ με
 σταυρῶσαι Ἰουδαῖοι; ὅτι τοὺς
 παραλύτους ὑμῶν συνέσφιγξα; ὅτι τοὺς
 νεκρούς, ὡς ἐξ ὕπνου ἀνέστησα;
 Αἰμόρρουν ἰασάμην, Χαναναίαν ἠλέησα,
 διὰ ποῖον ἔργον θέλετέ με φονεῦσαι
 Ἰουδαῖοι; ἀλλ' ὄψεσθε εἰς ὃν νῦν
 ἐκκεντᾶτε, Χριστὸν παράνομοι.

Προκείμενον Ἦχος δ'.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος.
Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης
 με.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. Ν', 4-11).

Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν παιδείας, τοῦ γνῶναι ἠνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον, ἔθηκέ με πρωῖ πρωῖ, προσέθηκέ μοι ὠτίον τοῦ ἀκούειν, καὶ ἡ παιδεία Κυρίου ἀνοίγει μου τὰ ὦτα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω. Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ραπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνῃς ἐμπτυσμάτων, καὶ Κύριος, Κύριος βοηθός μου ἐγενήθη. Διὰ τοῦτο οὐκ ἐνετράπην, ἀλλ' ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μου ὡς στερεὰν πέτραν, καὶ ἔγνων, ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνοῦμαι, ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαίωσας με. Τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἄμα, καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι. Ἴδου Κύριος, Κύριος βοηθήσει μοι, τίς κακώσει με; ἴδου πάντες ὑμεῖς, ὡς ἱμάτιον, παλαιωθήσεσθε, καὶ ὡς σῆς καταφάγεται ὑμᾶς. Τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ὑπακουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς, πεποίθατε ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἀντιστηρισασθε ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἴδου πάντες ὑμεῖς ὡς πῦρ καίετε, καὶ κατισχύετε φλόγα, πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν, καὶ τῇ φλογί, ἧ ἔξεκαύσατε, **δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν, ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.**

**Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Ε', 6-10).**

Ἀδελφοί, ἔτι Χριστός, ὄντων ἡμῶν
ἀσθενῶν, κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν
ἀπέθανε. Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις
ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα
τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν. Συνίστησι δὲ
τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι
ἔτι, ἀμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν, Χριστὸς
ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε. Πολλῶ οὖν μᾶλλον,
δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ Αἵματι αὐτοῦ,
σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. Εἰ
γὰρ ἐχθροὶ ὄντες, κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ,
διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶ
μᾶλλον καταλλαγέντες, **σωθησόμεθα ἐν
τῇ ζωῇ αὐτοῦ.**

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὅρθρου.

**Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον (γ').

**Σοφία. Ὅρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.**

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου**

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατα Μᾶρκον Κεφ. 15: 16-41.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἐστὶ Πραιτώριον, καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν· καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν, καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον, καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτὸν καὶ λέγειν· Χαῖρε ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ, καὶ ἐνέπτυσον αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα, προσεκύνουν αὐτῷ. Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια, καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν, ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. Καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ. Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, Κρανίου τόπος. Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὃ δὲ οὐκ ἔλαβε. Καὶ σταυρώσαντες αὐτόν, διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ, τίς τί ἄρῃ. Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφή τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ὁ βασιλεὺς τῶν

Ἰουδαίων. Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο
 ληστὰς, ἓνα ἐκ δεξιῶν, καὶ ἓνα ἐξ
 εὐωνύμων αὐτοῦ. Καὶ ἐπληρώθη ἡ
 Γραφή, ἡ λέγουσα· «Καὶ μετὰ ἀνόμων
 ἐλογίσθη». Καὶ οἱ παραπορευόμενοι
 ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινουῦντες τὰς
 κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Οὐά, ὁ
 καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις
 οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτὸν, καὶ κατάβα
 ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. Ὅμοίως δὲ καὶ οἱ
 Ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους,
 μετὰ τῶν Γραμματέων, ἔλεγον· ἄλλους
 ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. Ὁ
 Χριστὸς, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ,
 καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, ἵνα
 ἴδωμεν, καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ. Καὶ οἱ
 συνεσταυρωμένοι αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν.
 Γενομένης δὲ ὥρας ἕκτης, σκότος ἐγένετο
 ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. Καὶ τῆ
 ὥρα τῆ ἐνάτῃ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῆ
 μεγάλη, λέγων· Ἐλωῖ, Ἐλωῖ λαμὰ
 σαβαχθανί; ὃ ἐστι μεθερμηνευόμενον· Ὁ
 Θεός μου, ὁ Θεός μου, εἰς τί με
 ἐγκατέλιπες; Καὶ τινες τῶν παρεστηκότων
 ἀκούσαντες, ἔλεγον· Ἰδού, Ἡλίαν φωνεῖ.
 Δραμῶν δὲ εἷς, καὶ γεμίσας σπόγγον
 ὄξους, περιθείς τε καλάμῳ, ἐπότιζεν
 αὐτόν, λέγων· Ἄφετε ἴδωμεν, εἰ ἔρχεται
 Ἡλίας καθελεῖν αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς
 ἀφείς φωνὴν μεγάλην, ἐξέπνευσε. Καὶ τὸ
 καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο,

ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω. Ἰδὼν δὲ ὁ
 Κεντυρίων, ὁ παρεστηκῶς ἐξ ἐναντίας
 αὐτοῦ, ὅτι οὕτω κράξας ἐξέπνευσεν,
 εἶπεν· ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος Υἱὸς ἦν
 Θεοῦ. Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ
 μακρόθεν θεωροῦσαι, ἐν αἷς ἦν καὶ
 Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ
 Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ Ἰωσῆ μητῆρ,
 καὶ Σαλώμη, αἱ καὶ ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,
 ἠκολούθουν αὐτῷ καὶ διηκόνουν αὐτῷ,
**καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ
 εἰς Ἱεροσόλυμα.**

**Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα
 σοι.**

Ο Αναγνώστης.

**Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητός
 Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν,
 κατευοδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων
 ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.**

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
 Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ').
 Δόξα ... Καὶ νῦν ...**

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
 Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
 Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
 Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν,**

Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**Ἵτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμην.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

**Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες
ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία
ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ σταυρὸν
ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς
μου.**

Κύριε ἐλέησον, μ'(40).

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, **ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον γ'.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

**Ὁ ἱερέυς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.**

Ἀμήν.

Καὶ ἡ εὐχή τῆς Γ' Ὑμνος ὑπὸ τοῦ ἱερέως.

**Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ,
Κύριε, Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ
Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις,
ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ οἷς
ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον
δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτεται ἡ ΣΤ' Ὑμνος.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΣΤ' ὙΜΝΟΥ.

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς νγ' (53).

- **Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με
καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με**
 - ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς
μου ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός
μου
- ὅτι ἀλλότριοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ καὶ
κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· οὐ
προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν
 - ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι καὶ ὁ
Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου
- ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου,
ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον
αὐτούς
- ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι
τῷ ὀνόματί σου Κύριε ὅτι ἀγαθὸν
- ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με καὶ
**ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ
ὀφθαλμὸς μου**

Ψαλμὸς ρλθ'.

**Ἐξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου
πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με.
Οἱ τινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ,
ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο
πολέμους. Ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν,
ὡσεὶ ὄφεως, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη**

αὐτῶν. Φύλαξόν με, Κύριε, ἐκ χειρὸς
 ἁμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων
 ἐξελοῦ με, οἵτινες διελογίσαντο τοῦ
 ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου.

Ἔκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι, καὶ
 σχοινίοις διέτειναν παγίδα τοῖς ποσί μου,
 ἐχόμενα τρίβους σκάνδαλα ἔθεντό μοι.
 Εἶπα τῷ Κυρίῳ· Θεός μου εἶ σύ, ἐνώτισαι,
 Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
 Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου,
 ἐπεσκίαςας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου, ἐν
 ἡμέρᾳ πολέμου. Μὴ παραδῶς με, Κύριε,
 ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἁμαρτωλῶ,
 διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς
 με, μὴ ποτε ὑψωθῶσιν. Ἡ κεφαλὴ τοῦ
 κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων
 αὐτῶν καλύψει αὐτούς. Πεσοῦνται ἐπ'
 αὐτούς ἄνθρακες, ἐν πυρὶ καταβαλεῖς
 αὐτούς, ἐν ταλαιπωρίαις οὐ μὴ
 ὑποστῶσιν. Ἄνῆρ γλωσσώδης οὐ
 κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνδρα
 ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν.
 Ἔγνων ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν
 πτωχῶν, καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων.
 Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ
 ὀνόματί σου, καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς
 σὺν τῷ προσώπῳ σου.

Ψαλμὸς 4' (90).

- **Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειά τοῦ Ὑψίστου,**
ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ
ἀύλισθήσεται.
- Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ
καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπὶς
ἐπ' αὐτόν.
 - Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος
θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου
ταραχώδους.
- Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει
σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ
ἐλπιδίς, ὄπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια
αὐτοῦ.
 - Οὐ φοβηθήσει ἀπὸ φόβου
νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου
ἡμέρας.
 - Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει
διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος
καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.
- Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς,
καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ
οὐκ ἐγγιεῖ.
 - Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου
κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν
ἀμαρτωλῶν ὄψει.
 - Ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου, τὸν
Ὑψιστον ἔθου καταφυγήν σου.
- Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ
μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί
σου.

- Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται
περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν
πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.
 - Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε
προσκόψης πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
- Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσει,
καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ
δράκοντα.
 - Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι
αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ
ὄνομά μου.
- Κεκράζεται πρὸς με, καὶ εἰσακούσομαι
αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει,
ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.
- Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν,
καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

**Δόξα Πατρί.. Καὶ νυν ... Ἀλληλούϊα,
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ')**

Δόξα Πατρί.καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τροπάριον Ἦχος β'.

**Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς,
Χριστε ὁ Θεός, ἐπὶ Σταυροῦ τὰς
ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας,
ἐπισυνάγων πάντα, τὰ ἔθνη, κράζοντα·
Κύριε δόξα σοι.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ
ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ**

γεννηθέντα δυσώπησον Θεοτόκε
 Παρθένε· πολλά γὰρ ἰσχύει δέησις
 Μητρός πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης. Μὴ
 παρίδης ἀμαρτωλῶν ἱκεσίας, ἢ
 πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν
 δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν
 καταδεξάμενος.

Ἦχος πλ. δ'.

Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις· Λαός
 μου, τί ἐποίησά σοι, ἢ τί σοι
 παρηνώχλησα; τοὺς τυφλοὺς σου
 ἐφώτισα, τοὺς λεπρούς σου ἐκαθάρισα,
 ἄνδρα ὄντα ἐπὶ κλίνης ἠνωρθωσάμην.
 Λαός μου, τί ἐποίησά σοι; καὶ τί μοι
 ἀνταπέδωκας; ἀντὶ τοῦ μάννα, χολήν,
 ἀντὶ τοῦ ὕδατος, ὄξος, ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν
 με, σταυρῶ με προσηλώσατε· οὐκέτι
 στέγω λοιπόν, καλέσω μου τὰ ἔθνη,
 κἀκεῖνά με δοξάσουσι σὺν τῷ Πατρὶ καὶ
 Πνεύματι, κἀγὼ αὐτοῖς δωρήσομαι, ζωὴν
 τὴν αἰώνιον.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ.

Στίχ. Ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν,
 καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.
 Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραήλ, Ἰουδαῖοι καὶ
 Φαρισαῖοι, ὁ χορὸς τῶν Ἀποστόλων, βοᾶ
 πρὸς ὑμᾶς· Ἴδε ναός, ὃν ὑμεῖς ἐλύσατε.
 Ἴδε ἄμνός, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, τάφῳ
 παρεδώκατε, ἀλλ' ἐξουσία ἑαυτοῦ
 ἀνέστη. Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι· αὐτὸς
 γὰρ ἐστὶν ὁ ἐν θαλάσῃ σώσας, καὶ ἐν

ἐρήμω θρέψας, αὐτός ἐστιν ἡ ζωὴ καὶ τὸ
φῶς, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Κόσμου.

Στίχ. Σῶσόν με ὁ Θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν
πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε χριστοφόροι λαοὶ κατίδωμεν, τί
συνεβουλεύσατο Ἰούδας ὁ προδότης, σὺν
ιερεῦσιν ἀνόμοις, κατὰ τοῦ Σωτῆρος
ἡμῶν, σήμερον ἔνοχον θανάτου, τὸν
ἀθάνατον Λόγον πεποίηκαν, καὶ Πιλάτῳ
προδώσαντες, ἐν τόπῳ Κρανίου
ἐσταύρωσαν, καὶ ταῦτα πάσχων, ἐβόα ὁ
Σωτὴρ ἡμῶν λέγων· Ἄφες αὐτοῖς Πάτερ
τὴν ἀμαρτίαν ταύτην, ὅπως γνῶσι τὰ
ἔθνη, **τὴν ἐκ νεκρῶν μου Ἀνάστασιν.**

Προκείμενον Ἦχος δ'

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ
ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Στίχ. Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ΝΒ' 13 - ΝΔ', 1).

Τάδε λέγει Κύριος· Ἴδου συνήσει ὁ παῖς
μου, καὶ ὑψωθήσεται, καὶ
δοξασθήσεται, καὶ μετεωρισθήσεται
σφόδρα. Ὅν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σέ
πολλοί, οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ τῶν
ἀνθρώπων τὸ εἶδός σου, καὶ ἡ δόξα σου
ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων. Οὕτω θαυμάσονται

ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ, καὶ συνέξουσι
 βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν, ὅτι, οἷς οὐκ
 ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄψονται, καὶ οἱ
 οὐκ ἀκηκόασι, συνήσουσι. Κύριε, τίς
 ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίων
 Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη; Ἀνηγγείλαμεν,
 ὡς παιδίον ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ῥίζα ἐν γῆ
 διψώση. Οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ, οὐδὲ
 δόξα, καὶ εἶδομεν αὐτόν, καὶ οὐκ εἶχεν
 εἶδος, οὐδὲ κάλλος, ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ
 ἄτιμον, καὶ ἐκλεῖπον παρὰ πάντας τοὺς
 υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἄνθρωπος ἐν
 πληγῇ ὢν, καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν, ὅτι
 ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ,
 ἠτιμάσθη καὶ οὐκ ἐλογίσθη. Οὗτος τὰς
 ἀμαρτίας ἡμῶν φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν
 ὀδυνᾶται, καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτόν
 εἶναι ἐν πόνῳ, καὶ ἐν πληγῇ ὑπὸ Θεοῦ,
 καὶ ἐν κακώσει. Αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη
 διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ
 μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
 Παιδεία εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτόν, τῷ
 μώλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν. Πάντες ὡς
 πρόβατα ἐπλανήθημεν, ἄνθρωπος τῇ
 ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη. Καὶ Κύριος
 παρέδωκεν αὐτόν ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
 καὶ αὐτὸς διὰ τὸ κεκακῶσθαι, οὐκ
 ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ὡς πρόβατον ἐπὶ
 σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ
 κείροντος ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ
 στόμα αὐτοῦ. Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ἢ

κρίσις αὐτοῦ ἦρθη, τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ
 τίς διηγῆσεται; ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ
 ζωὴ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ
 μου ἤχθη εἰς θάνατον. Καὶ δώσω τοὺς
 πονηροὺς, ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, καὶ
 τοὺς πλουσίους, ἀντὶ τοῦ θανάτου
 αὐτοῦ, ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ
 εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ
 βούλεται Κύριος καθαρῖσαι αὐτὸν ἀπὸ
 τῆς πληγῆς. Ἐὰν δῶτε περὶ ἀμαρτίας, ἡ
 ψυχὴ ὑμῶν ὄψεται σπέρμα μακρόβιον,
 καὶ βούλεται Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ
 ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς
 αὐτοῦ, δεῖξαι αὐτῷ φῶς, καὶ πλάσαι τῇ
 συνέσει, δικαιοῦσαι δίκαιον, εὖ
 δουλεύοντα πολλοῖς, καὶ τὰς ἀμαρτίας
 αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει. Διὰ τοῦτο αὐτὸς
 κληρονομήσει πολλοὺς, καὶ τῶν ἰσχυρῶν
 μεριεῖ σκῦλα· ἀνθ' ὧν παρεδόθη εἰς
 θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς
 ἀνόμοις ἐλογίσθη, καὶ αὐτὸς ἀμαρτίας
 πολλῶν ἀνήνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἀμαρτίας
 αὐτῶν παρεδόθη. Εὐφράνθητι στεῖρα, ἡ
 οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ
 ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς
 ἐρήμου μᾶλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν
 ἄνδρα.

**Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
 Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Β', 11-18).**

**Ἀδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι,
 ἐξ ἑνὸς πάντες, δι' ἣν αἰτίαν οὐκ
 ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν,
 λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς
 ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας
 ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι
 πεπορθῶς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἴδου ἐγὼ
 καὶ τὰ παιδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ
 οὖν τὰ παιδιά κεκοινωνήκε σαρκὸς καὶ
 αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως
 μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου
 καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ
 θανάτου, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον, καὶ
 ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου,
 διαπαντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας·
 οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται,
 ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται.
 Ὅθεν ὠφείλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς
 ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ
 πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς
 τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ· ἐν
 ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς,
δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.**

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὅρθρου.

**Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
 ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου,
 Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον (γ').

**Σοφία. Ὅρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
 Εὐαγγελίου.**

**Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ **Λουκᾶν** ἁγίου Εὐαγγελίου**

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Εὐαγγέλιον Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ.
23: 32-49.**

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ
καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι, σὺν αὐτῷ
ἀναιρεθῆναι. Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν
τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ
ἐσταύρωσαν αὐτὸν, καὶ τοὺς
κακούργους· ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ
ἀριστερῶν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ,
ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι.
Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ,
ἔβαλλον κλῆρον. Καὶ εἰστήκει ὁ λαὸς
θεωρῶν· ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ
ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες· ἄλλους
ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτὸν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ
Χριστὸς, ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός. Ἐνέπαιζον
δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται
προσερχόμενοι, καὶ ὄξος προσφέροντες
αὐτῷ, καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτὸν. Ἦν δὲ
καὶ ἐπιγραφή γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ,
γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ
Ἑβραϊκοῖς· Οὗτός ἐστι ὁ Βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων. Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων

κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν, λέγων· Εἰ
 σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτὸν καὶ
 ἡμᾶς. Ἀποκριθεὶς δὲ ἕτερος ἐπετίμα
 αὐτῷ, λέγων· Οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν Θεόν,
 ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; Καὶ ἡμεῖς μὲν
 δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν
 ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον
 ἔπραξε. Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί
 μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ
 σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν
 λέγω σοι· σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ
 Παραδείσῳ. Ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη, καὶ
 σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως
 ὥρας ἐνάτης, καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, καὶ
 ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ
 μέσον· καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλη ὁ
 Ἰησοῦς, εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου
 παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου. Καὶ ταῦτα
 εἰπὼν, ἐξέπνευσεν. Ἰδὼν δὲ ὁ
 Ἑκατόνταρχος τὸ γινόμενον, ἐδόξασε τὸν
 Θεόν, λέγων· ὄντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος
 δίκαιος ἦν. Καὶ πάντες οἱ
 συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν
 θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ
 γινόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη
 ὑπέστρεφον. Εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ
 γνωστοὶ αὐτοῦ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ
 γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Ο Αναγνώστης.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα, βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ').
Δόξα... Καὶ νῦν ...**

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.**

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.
Δόξα... Καὶ νῦν ...**

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,**

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Ἄμην.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ’.

**Τὸν δι’ ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες
ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρια
ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ σταυρὸν
ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς
μου.**

Κύριε ἐλέησον μ’(40).

**Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς
ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς**

ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
 ἄγνισον , τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
 ἐννοίας κάθαρων καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
 πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.
 Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῆ
 παρεμβολῆ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
 ὀδηγούμενοι κατακτήσωμεν εἰς τὴν
 ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
 ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
 εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον γ'.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ ἱερεύς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς τὴν εὐχὴν τῆς ς' Ὠρας:

Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων καὶ πάσης
κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα

άνεικάστου ἐλέους σου τὸν μονογενῆ
 σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
 Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρία τοῦ
 γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ
 Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν
 ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν
 αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ
 σκότους. Αὐτὸς Δέσποτα φιλάνθρωπε,
 πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς
 εὐχαριστηρίους ταύτας, καὶ ἱκετηρίους
 ἐντεύξεις, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς
 ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος,
 καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων
 ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.
 Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς
 σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς
 καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς
 λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου
 τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς. Ἴνα διὰ παντὸς
 πρὸς σὲ ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ
 φωτὶ ὀδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ
 αἴδιον κατοπτεύοντες φῶς,
 ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ
 εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ
 Πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ
 παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
 Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτεται ἡ Θ' Ὦρα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Θ' ΩΡΑΣ.

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ').
Δόξα... Καὶ νῦν ...**

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.**

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**Ἵτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ**

**τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμην.

**Κύριε ἐλέησον ιβ'.
Δόξα... Καὶ νῦν...**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς ξη'.

**Σῶσόν με, ὁ Θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν
ὔδατα ἕως ψυχῆς μου. Ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν
βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις, ἦλθον
εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς
κατεπόντισέ με. Ἐκοπίασα κράζων,
ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου, ἐξέλιπον οἱ
ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ
τὸν Θεόν μου. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς
τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με
δωρεάν. Ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου,
οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως, ἃ οὐχ
ἤρπαζον, τότε ἀπετίγγουον, ὁ Θεός, σὺ
ἔγνωσ τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ**

πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ
 ἀπεκρύβησαν. Μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ'
 ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε, Κύριε, Κύριε τῶν
 δυνάμεων, μηδὲ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ
 ζητοῦντές σε, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι
 ἔνεκά σου ὑπήνεγκα ὄνειδισμόν,
 ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου.
 Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς
 ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς
 μητρὸς μου. Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου
 κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν
 ὄνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Καὶ
 συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου,
 καὶ ἐγενήθη εἰς ὄνειδισμοὺς ἐμοί. Καὶ
 ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον, καὶ
 ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν. Κατ'
 ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν
 πύλαις, καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ πίνοντες
 οἶνον. Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ,
 Κύριε, καιρὸς εὐδοκίας. Ὁ Θεός, ἐν τῷ
 πλήθει τοῦ ἔλεους σου ἐπάκουσόν μου,
 ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου. Σῶσόν με
 ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ, ῥυσθείην ἐκ
 τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τῶν βαθέων
 τῶν ὑδάτων. Μὴ με καταποντισάτω
 καταγιγίς ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω με
 βυθός, μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ
 στόμα αὐτοῦ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὅτι
 χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ πλῆθος
 τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ.
 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ

τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχύ
 ἐπάκουσόν μου. Πρόσχεσ τῇ ψυχῇ μου,
 καὶ λύτρωσαι αὐτήν, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν
 μου ῥῦσαί με. Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν
 ὄνειδισμόν μου καὶ τὴν αἰσχύνην μου,
 καὶ τὴν ἐντροπήν μου. Ἐναντίον σου
 πάντες οἱ θλίβοντές με, ὄνειδισμόν
 προσεδόκησεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ
 ταλαιπωρίαν. Καὶ ὑπέμεινα
 συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε, καὶ
 παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ εὔρον. Καὶ
 ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς
 τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.
 Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν, ἐνώπιον
 αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν,
 καὶ εἰς σκάνδαλον. Σκοτισθήτωσαν οἱ
 ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν
 νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον.
 Ἐκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου, καὶ ὁ
 θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς.
 Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἡρημωμένη,
 καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ
 κατοικῶν. Ὅτι, ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ
 κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν
 τραυμάτων μου προσέθηκαν. Πρόσθεσ
 ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, καὶ μὴ
 εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου.
 Ἐξαιφθῆτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ
 μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν. Πτωχὸς
 καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ, ἡ σωτηρία σου, ὁ
 Θεός, ἀντιλάβοιτό μου. Αἰνέσω τὸ ὄνομα

τοῦ Θεοῦ μου μέτ' ὠδῆς, μεγαλυνῶ
 αὐτὸν ἐν αἰνέσει. Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ
 ὑπὲρ μόσχον νέον, κέρατα ἐκφέροντα καὶ
 ὀπλάς. Ἰδέτωσαν πτωχοί, καὶ
 εὐφρανθήτωσαν, ἐκζητήσατε τὸν Θεόν,
 καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Ὅτι εἰσήκουσε
 τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τοὺς
 πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν.
 Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ,
 θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ.
 Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ
 οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς
 Ἰουδαίας. Καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ
 κληρονομήσουσιν αὐτήν. Καὶ τὸ σπέρμα
 τῶν δούλων σου καθέξουσιν αὐτήν, καὶ
 οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου
 κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

Ψαλμὸς ξθ'.

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.
Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.
 Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ
 ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.
 Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ
 καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι
 κακά. Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα
 αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· Εὔγε, εὔγε.
 Ἀγαλλιάσθωσαν, καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ
 σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, καὶ
 λεγέτωσαν διαπαντός. Μεγαλυνθήτω ὁ
 Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης. Ὁ Θεός,
βοήθησόν μοι. **Βοηθός μου καὶ ῥύστης
μου εἶ σύ. Κύριε, μὴ χρονίσης.**

Ψαλμὸς πε' (85).

- **Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου καὶ
ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχός καὶ πένης
εἰμι ἐγὼ**
- φύλαξον τὴν ψυχὴν μου ὅτι ὀσιός εἰμι
σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου τὸν
ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ
 - ἐλέησόν με Κύριε ὅτι πρὸς σέ
κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν
- εὐφρανὸν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου
ὅτι πρὸς σέ Κύριε ἦρα τὴν ψυχὴν μου
- ὅτι σὺ Κύριε χρηστός καὶ ἐπιεικὴς καὶ
πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις
σε.
- ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχὴν μου καὶ
πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου
- ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς
σέ ὅτι εἰσήκουσάς μου
 - οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς Κύριε
καὶ οὐκ ἔστιν κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα
τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἤξουσιν καὶ
προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε
καὶ δοξάσουσιν τὸ ὄνομά σου
 - ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια
σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ μόνος ὁ μέγας
- ὁδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ
πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,

εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ
φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου

- ἔξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου
ἐν ὅλη καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ
ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα
- ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ καὶ
ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου
κατωτάτου
- ὁ Θεὸς παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ'
ἐμέ καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν
τὴν ψυχὴν μου καὶ οὐ προέθεντό σε
ἐνώπιον αὐτῶν
- καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ
ἐλεήμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος
καὶ ἀληθινὸς
- ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με,
δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ
σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου
- Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν
καὶ ιδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ
αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε
ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.
- Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν
καὶ ιδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ
αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε
ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.
- **Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ἄλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').**

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Τροπάριον Ἰηχος πλ. δ'.

Βλέπων ὁ Ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς,
ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰ μὴ
Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν
σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας
ἐναπέκρυσεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη
ἐκυμαίνετο. Ἄλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος·
Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ
σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ· Ὁ θανάτῳ
τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἔγερσιν
δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὓς ἔπλασας
τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν
σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε
Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπερ ἡμῶν,
**καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν
ἀπεγνωσμένον.**

Ἰηχος βαρῦς.

Θάμβος ἦν κατιδεῖν, τὸν οὐρανοῦ καὶ
γῆς Ποιητὴν, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον,
ἥλιον σκοτισθέντα, τὴν ἡμέραν δὲ πάλιν
εἰς νύκτα μετελθοῦσαν, καὶ τὴν γῆν ἐκ
τάφων ἀναπέμπουσιν, σώματα νεκρῶν,
μεθ' ὧν προσκυνοῦμέν σε, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου
ἐαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου
ἔβαλον κλῆρον.

Ἦχος β'.

Ὅτε σὲ Σταυρῷ προσήλωσαν παράνομοι,
 τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἐβόας πρὸς
 αὐτούς· τί ὑμᾶς ἐλύπησα; ἢ ἐν τίνι
 παρώργισα; πρὸ ἐμοῦ, τίς ὑμᾶς
 ἐρρύσατο ἐκ θλίψεως; καὶ νῦν, τί μοι
 ἀνταποδίδοτε; πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἀντὶ
 στύλου πυρὸς Σταυρῷ με προσηλώσατε,
 ἀντὶ νεφέλης, τάφον μοι ὠρύξατε, ἀντὶ
 τοῦ μάννα, χολὴν μοι προσηνέγκατε, ἀντὶ
 τοῦ ὕδατος, ὄξος με ἐποτίσατε. Λοιπὸν
 καλῶ τὰ ἔθνη, κἀκεῖνά με δοξάσουσι,
 σὺν Πατρὶ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Στίχ. Ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν,
 καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

Ὅτε σὲ Σταυρῷ προσήλωσαν παράνομοι,
 τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἐβόας πρὸς
 αὐτούς· τί ὑμᾶς ἐλύπησα; ἢ ἐν τίνι
 παρώργισα; πρὸ ἐμοῦ, τίς ὑμᾶς
 ἐρρύσατο ἐκ θλίψεως; καὶ νῦν, τί μοι
 ἀνταποδίδοτε; πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἀντὶ
 στύλου πυρὸς Σταυρῷ με προσηλώσατε,
 ἀντὶ νεφέλης, τάφον μοι ὠρύξατε, ἀντὶ
 τοῦ μάννα, χολὴν μοι προσηνέγκατε, ἀντὶ
 τοῦ ὕδατος, ὄξος με ἐποτίσατε. Λοιπὸν
 καλῶ τὰ ἔθνη, κἀκεῖνά με δοξάσουσι,
 σὺν Πατρὶ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι
 τὴν γῆν κρεμάσας.

(ἐκ γ').

Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ
τῶν Ἀγγέλων Βασιλεύς.

Ψευδὴ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ
περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις.

Ῥάπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ
ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ.

Ἦλοις προσηλώθη ὁ Νυμφίος τῆς
Ἐκκλησίας.

Λόγχη ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

**Προσκυνοῦμέν σου τὰ Πάθη Χριστέ. (ἐκ
γ).**

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἔνδοξόν σου
Ἀνάστασιν.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β'.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι
Θεός..

Στίχ. Οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ
ἔστιν ἕως ἐνός.

**Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. ΙΑ', 18-23, ΙΒ', 1-5, 9-11, 14-15).**

Κύριε, γνῶρισόν μοι, καὶ γνώσομαι.
Τότε εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν, ἐγὼ
δέ, ὡς ἄρνιον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ
θύεσθαι, οὐκ ἔγνων. Ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο
λογισμὸν πονηρόν, λέγοντες· Δεῦτε, καὶ
ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ,
καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων,
καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῆ ἔτι.
Κύριε τῶν δυνάμεων, κρίνων δίκαια,

δοκιμάζων νεφρούς, καὶ καρδίας, ἴδοιμι
 τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς, ὅτι
 πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου.
 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς
 ἄνδρας Ἀναθώθ, τοὺς ζητοῦντας τὴν
 ψυχὴν μου, τοὺς λέγοντας· οὐ μὴ
 προφητεύσης ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, εἰ
 δὲ μὴ, ἀποθάνῃ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν.
 Ἴδου ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτούς, οἱ
 νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ
 ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ
 θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ,
 καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν, ὅτι
 ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν
 Ἀναθώθ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν.
 Δίκαιος εἶ, Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς
 σέ, πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ. Τι ὅτι
 ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδοῦται; εὐθήνησαν
 πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα,
 ἐφύτευσας αὐτούς, καὶ ἐρριζώθησαν,
 ἔτεκνοποίησαντο, καὶ ἐποίησαν καρπὸν,
 ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ
 πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν. Καὶ σύ,
 Κύριε, γινώσκεις με, οἶδας με, καὶ
 δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον
 σου, ἄθροισον αὐτοὺς ὡσπερ πρόβατα
 εἰς σφαγὴν, ἄγνισον αὐτοὺς εἰς ἡμέραν
 σφαγῆς αὐτῶν. Ἔως πότε πενήσει ἡ γῆ,
 καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ,
 ξηρανθήσεται, ἀπὸ κακίας τῶν
 κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἠφανίσθησαν

κτήνη καὶ πετεινά, ὅτι εἶπον· οὐκ ὄψεται
ὁ Θεὸς ὁδοὺς τιμῶν, σοῦ οἱ πόδες
τρέχουσι, καὶ ἐκλύουσί σε. Συναγάγετε
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ
ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν. Ποιμένες
πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου,
ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν
μερίδα τὴν ἐπιθυμητὴν μου εἰς ἔρημον
ἄβατον, ἐτέθη εἰς ἀφανισμόν ἀπωλείας.
Ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ πάντων τῶν
γειτόνων τῶν πονηρῶν, τῶν ἀπτομένων
τῆς κληρονομίας μου, ἧς ἐμέρισα τῷ λαῷ
μου τῷ Ἰσραήλ. Ἴδου ἐγὼ ἀνασπῶ αὐτοὺς
ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰούδαν
ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἔσται μετὰ
τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτούς, ἐπιστρέψω καὶ
ἐλεήσω αὐτούς, καὶ κατοικιῶ αὐτούς,
ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ
ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

**Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Ι', 19-31).**

**Ἀδελφοί, ἔχοντες παρρησίαν εἰς τὴν
εἴσοδον τῶν Ἁγίων, ἐν τῷ Αἵματι Ἰησοῦ,**
ἣν ἀνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ
ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπετάσματος
(τούτέστι, τῆς σαρκὸς αὐτοῦ) καὶ ἱερέα
μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ,
προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας
ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἐρραντισμένοι
τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς,

καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ,
κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος
ἀκλινῆ (πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλάμενος),
καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους, εἰς
παροξυσμὸν ἀγάπης, καὶ καλῶν ἔργων,
μὴ ἐγκαταλιπόντες τὴν ἐπισυναγωγὴν
ἐαυτῶν, καθὼς ἔθος τισίν, ἀλλὰ
παρακαλοῦντες, καὶ τοσοῦτω μᾶλλον,
ὅσω βλέπετε ἐγγίζουσιν τὴν ἡμέραν.
Ἐκουσίως γὰρ ἀμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ
τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας,
οὐκέτι περὶ ἀμαρτιῶν ἀπολείπεται
θυσία, φοβερὰ δέ τις ἐκδοχὴ κρίσεως,
καὶ πυρὸς ζῆλος, ἐσθίειν μέλλοντος τοῦς
ὑπεναντίους. Ἀθετήσας τις νόμον
Μωσέως, χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ
τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνήσκει, πόσω
(δοκεῖτε) χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας
ὁ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, καὶ τὸ
αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἠγησάμενος,
ἐν ᾧ ἠγιασθη, καὶ τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτος
ἐνουβρίσας; Οἶδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα.
Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει
Κύριος. Καὶ πάλιν, Κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν
αὐτοῦ. **Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας
Θεοῦ ζῶντος.**

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

**Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον (γ').
Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου
 ...
Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην Κεφ. 19: 23-37.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἐκάστῳ στρατιώτῃ μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα· ἦν δὲ ὁ χιτῶν ἄρραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς δι' ὅλου. Εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους· Μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ, τίνος ἔσται· ἵνα ἡ Γραφή πληρωθῇ ἢ λέγουσα· «Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.» Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν. Εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ, ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν Μητέρα, καὶ τὸν Μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ Μητρί αὐτοῦ· Γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱός σου. Εἶτα λέγει τῷ Μαθητῇ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου.

Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ Μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεσται, ἵνα τελειωθῇ ἡ Γραφή, λέγει· Διψῶ. Σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν· οἱ δὲ, πλήσαντες σπόγγον ὄξους, καὶ ὑσώπῳ περιθέντες, προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. Ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Τετέλεσται· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ Σαββάτῳ, ἐπεὶ Παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τοῦ Σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον, ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. Καὶ ὁ ἔωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ· κάκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. Ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ Γραφή πληρωθῇ· Ὅσοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. Καὶ πάλιν ἑτέρα **Γραφή λέγει· Ὅψονται εἰς ὄν ἐξεκέντησαν.**

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Ο Αναγνώστης.

Μὴ δὴ παραδῶης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραήλ, τὸν ἅγιόν σου.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμην.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα δεῦτε πάντες
 ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία
 ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ σταυρόν
 ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς
 μου.

Κύριε ἐλέησον μ' (40).

**Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
 οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
 δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
 μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
 πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
 ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
 πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς
 ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
 αὐτός. Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ**

ῶρα ταύτη τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθουνον τὴν
ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.
Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
ὁδηγούμενοι καταστήσωμεν εἰς τὴν
ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, **ὅτι**
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας των
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ')
Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.

Ἀμήν

Εὐχὴν.

**Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς
 ἡμῶν,** ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν
 πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης
 ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ἧ' ἐπὶ τοῦ
 ζωοποιοῦ Ξύλου κρεμάμενος, τῷ
 εὐγνώμονι Ληστῇ, τὴν εἰς τὸν
 Παράδεισον ὡδοποίησας εἴσοδον, καὶ
 θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἰλάσθητι
 ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, καὶ ἀναξίοις
 δούλοις σου· ἡμάρτομεν γὰρ καὶ
 ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμέν ἄξιοι ἄραι τὰ
 ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος
 τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν
 τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορεύθημεν
 ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἄλλ'
 ἰκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον
 ἀγαθότητα. Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, κατὰ τὸ
 πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς,
 διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον
 ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ
 ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός, καὶ
 ἄφες ἡμῖν τὰ ἀμαρτήματα, καὶ νέκρωσον
 τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα, ἵνα τὸν
 παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον
 ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ
 ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι, καὶ
 οὕτω, τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες
 προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον
 ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων
 ἐστὶ τῶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία. Σὺ
 γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ

ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου
 Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ
 ζωοποιῷ σου Πνεύματι, **νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ**
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Εἶτα λέγομεν χῦμα τοὺς Μακαρισμούς.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι
 αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
 παρακληθήσονται,

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
 κληρονομήσουσι τὴν γῆν,

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
 δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
 ἐλεηθήσονται,

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι
 αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ
 Θεοῦ κληθήσονται,

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
 δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία
 τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς,
 καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν
 ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν
 ἐμοῦ.

Χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
 ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

**Εν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν,
Κύριε.**

Καὶ συνεχίζει ὁ Ἀναγνώστης.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει·
Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου.

**Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ
φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ
μὴ καταισχυθῆ.**

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει·
Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου.

Δόξα Πατρί ...

**Χορὸς ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων,
μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων,
ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος,
Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ
γῆ τῆς δόξης σου.**

Καὶ νῦν ...

**Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν
Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ
Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν
ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ**

ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ
 τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς
 ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν
 σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν
 καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ
 Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ
 ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ
 ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα
 καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα
 εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ
 δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον
 μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ
 της βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

**Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ
 Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς
 ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ
 συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 Προφητῶν.**

**Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ
 Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἕν
 Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν
 τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.**

**Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ
 παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ
 ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν
 γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ
 ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν, τὰ**

πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Εἶτα τό,

Πάτερ ἡμῶν , ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

**Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα δεῦτε πάντες
ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία
ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ σταυρὸν
ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς
μου.**

Εἶτα, Κύριε ἐλέησον ιβ'.

**Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου..., ἐκ γ' καὶ τὸν
Ψαλμόν, Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ
καιρῷ ...**

Καὶ μετ' αὐτήν.

**Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος (ἐκ γ').**

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ,
διὰ παντὸς ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ
στόματί μου. ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται
ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ
εὐφρανθήτωσαν. μεγαλύνατε τὸν
Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. ἐξεζήτησα τὸν
Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου καὶ ἐκ πασῶν
τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ
φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ
καταισχυνθῆ. οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε
καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ
πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν
αὐτόν. παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου
κύκλω τῶν φοβουμένων αὐτόν καὶ
ρύσεται αὐτούς. γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι
χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ, ὃς
ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. Ὁ φοβήθητε τὸν Κύριον
πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν
ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.
πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ
δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ

ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.
 (διάψαλμα). δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ
 μου· φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. τίς
 ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν
 ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς; παῦσον τὴν
 γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χεῖλη σου
 τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. ἔκκλινον ἀπὸ
 κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον
 εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν. ὀφθαλμοὶ
 Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς
 δέησιν αὐτῶν. πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ
 ποιοῦντας κακὰ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς
 τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. ἐκέκραξαν οἱ
 δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν,
 καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν
 ἐρρύσατο αὐτούς. ἐγγὺς Κύριος τοῖς
 συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς
 ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. πολλαὶ αἱ
 θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν
 αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος·
 φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστέα αὐτῶν,
 ἔν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. θάνατος
 ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες
 τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. λυτρώσεται
 Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, **καὶ οὐ μὴ
 πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ’
 αὐτόν.**

**Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
 Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

Ἄμήν.

ΤΩ ΑΓΙΩ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΙΣ
ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.
(ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΘΗΛΩΣΕΩΣ).

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμήν.

ὁ Ἀναγνώστης:

Ἄμήν. Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

- Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον,
Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης
σφόδρα.

- Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
- Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὃ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
- Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὃ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
 - Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
- Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
- Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
- Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
 - Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
- Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
- Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

- Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
- Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
- Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
- Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
- Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
- Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
 - Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
 - Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
- Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
- Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
- Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
 - Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
- Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
 - Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
- Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
- Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
 - Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
 - Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
 - Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
- Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
- Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.
- Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
- Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

- Ἐκλείπειεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

- Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, **Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.**

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος:

- Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον. (Χύμα εἰς τὸ κλιτόν).**
- Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

- **Κύριε ἐλέησον.**
- Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, **(τοῦ δεῖνος)**, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**

- Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

- **Σοὶ Κύριε.**

Ὁ Ἱερεύς:

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ψαλμὸς ρμ' (140) Ἦχος α'.

Ἀμήν. Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς σέ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἄκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Ψαλμὸς 141.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτη, ἣ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν
παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον,
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ
ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν
μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί
σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ
ἀνταποδῶς μοι.

Ψαλμὸς 129.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε,
Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου
προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς
μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε,
Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
ἰλασμός ἐστιν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος α'.

Πᾶσα ἡ κτίσις, ἡλλοιοῦτο φόβῳ,
θεωροῦσά σε, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον
Χριστέ, ὁ ἥλιος ἐσκοτίζετο, καὶ γῆς τὰ

θεμέλια συνεταράττετο, τὰ πάντα
 συνέπασχον, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι, ὁ
 ἔκουσίως δι' ἡμᾶς ὑπομείνας, Κύριε δόξα
 σοι.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
 ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ
 μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ
 μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος α'.

Πᾶσα ἡ κτίσις, ἠλλοιοῦτο φόβῳ,
 θεωροῦσά σε, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον
 Χριστέ, ὁ ἥλιος ἔσκοτίζετο, καὶ γῆς τὰ
 θεμέλια συνεταράττετο, τὰ πάντα
 συνέπασχον, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι, ὁ
 ἔκουσίως δι' ἡμᾶς ὑπομείνας, Κύριε δόξα
 σοι.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
 νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
 Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος β'.

Λαὸς δυσσεβῆς καὶ παράνομος, ἵνα, τί
 μελετᾷ κενά; ἵνα τί τὴν ζωὴν τῶν
 ἀπάντων θανάτῳ κατεδίκασε; Μέγα
 θαῦμα! ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ Κόσμου, εἰς
 χεῖρας ἀνόμων παραδίδοται, καὶ ἐπὶ
 ξύλου ἀνυψοῦται, ὁ φιλόανθρωπος, ἵνα
 τοὺς ἐν Ἄδη δεσμώτας ἐλευθέρωση
 κρίζοντας· Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
 πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτός

**λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.**

Ἦχος β'.

Σήμερον σὲ θεωροῦσα, ἡ ἄμεμπτος
Παρθένος, ἐν Σταυρῷ Λόγε
ἀναρτώμενον, ὀδυρομένη μητρῶα
σπλάγχνα, ἐτέρωτο τὴν καρδίαν πικρῶς,
καὶ στενάζουσα ὀδυνηρῶς ἐκ βάθους
ψυχῆς, παρειὰς σὺν θριξὶ καταξάινουσα,
κατετρύχετο· διὸ καὶ τὸ στήθος
τύπτουσα, ἀνέκραγε γοερῶς· Οἴμοι θεῖον
Τέκνον! οἴμοι τὸ φῶς τοῦ Κόσμου! τί
ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου, ὁ Ἄμνός τοῦ
Θεοῦ; ὅθεν αἱ στρατιαὶ τῶν Ἀσωμάτων,
τρόμω, συνείχοντο λέγουσαι·
Ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Ψαλμὸς 116.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἦχος β'.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, κρεμάμενον Χριστέ,
σὲ τὸν πάντων Κτίστην καὶ Θεόν, ἡ σὲ
ἀσπόρως τεκοῦσα, ἐβόα πικρῶς· Υἱέ μου,
ποῦ τὸ κάλλος ἔδυσ τῆς μορφῆς σου; οὐ
φέρω καθορᾶν σε, ἀδίκως
σταυρούμενον· σπεῦσον οὖν ἀνάστηθι,
ὅπως ἴδω κἀγώ, σοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν,
τριήμερον ἐξανάστασιν.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ὁ Δεσπότης τῆς κτίσεως,
 παρίσταται Πιλάτῳ, καὶ σταυρῶ
 παραδίδοται ὁ Κτίστης τῶν ἀπάντων, ὡς
 ἄμνός προσαγόμενος τῇ ἰδίᾳ βουλήσει,
 τοῖς ἥλοις προσπήγνυται, καὶ τὴν
 πλευρὰν κεντᾶται, καὶ τῷ σπόγγῳ
 προσψάυεται, ὁ μάννα ἐπομβρήσας, τὰς
 σιαγόνας ῥαπίζεται, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ
 Κόσμου, καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων δούλων
 ἐμπαίζεται, ὁ Πλάστης τῶν ἀπάντων. Ὡ
 Δεσπότης φιλανθρωπίας! ὑπὲρ τῶν
 σταυρούντων παρεκάλει τὸν ἴδιον
 Πατέρα, λέγων· Ἄφες αὐτοῖς τὴν
 ἁμαρτίαν ταύτην· οὐ γὰρ οἶδασιν οἱ
 ἄνομοι, τί ἀδίκως πράττουσιν.

Δόξα ... Ἦχος πλ. β'.

Ὡ! πῶς ἡ παράνομος συναγωγή, τὸν
 Βασιλέα τῆς Κτίσεως κατεδίκησε θανάτῳ,
 μὴ αἰδεσθεῖσα τὰς εὐεργεσίας, ἃς
 ἀναμιμνήσκων, προησφαλίζετο λέγων
 πρὸς αὐτούς· Λαός μου τί ἐποίησα ὑμῖν,
 οὐ θαυμάτων ἐνέπλησα τὴν Ἰουδαίαν, οὐ
 νεκροὺς ἐξάνεστησα μόνῳ τῷ λόγῳ; οὐ
 πᾶσαν μαλακίαν ἐθεράπευσα καὶ νόσον·
 τί οὖν μοι ἀνταποδίδοτε; εἰς τί
 ἀμνημονεῖτέ μου; ἀντὶ τῶν ἰαμάτων
 πληγὰς μοι ἐπιθέντες, ἀντὶ ζωῆς
 νεκροῦντες, κρεμῶντες ἐπὶ ξύλου, ὡς
 κακοῦργον, τὸν εὐεργέτην, ὡς
 παράνομον, τὸν νομοδότην, ὡς

κατάκριτον, τὸν πάντων βασιλέα.
Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν ... Ἦχος πλ. β'.

Φοβερὸν καὶ παράδοξον Μυστήριον,
σήμερον ἐνεργούμενον καθορᾶται. Ὁ
ἀναφῆς κρατεῖται, δεσμεῖται, ὁ λύων τὸν
Ἄδὰμ τῆς κατάρας. Ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ
νεφρούς, ἀδίκως ἐτάζεται, εἰρκτῆ
κατακλείεται, ὁ τὴν ἄβυσσον κλείσας,
πιλάτῳ παρίσταται, ὧ τρόμῳ
παρίστανται οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις,
ῥαπίζεται χειρὶ τοῦ πλάσματος, ὁ
Πλάστης, ξύλῳ κατακρίνεται, ὁ κρίνων
ζῶντας καὶ νεκρούς, τάφῳ κατακλείεται,
ὁ καθαιρέτης τοῦ Ἄδου. Ὁ πάντα φέρων
συμπαθῶς, **καὶ πάντας σώσας τῆς ἀρᾶς,**
ἀνεξίκακε Κύριε δόξα σοι.

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Διάκονος: Ἐσπέρας.
Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Προκείμενον Ἦχος δ'.

Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἐαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον.

Στίχ. Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι,
 ἵνα τί ἐγκατέλιπές με;

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ΛΓ' 11-23).

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, ἐνώπιος ἐνωπίω, ὡς εἴ τις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον, καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν. Ὁ δὲ θεράπων Ἰησοῦς, υἱὸς Ναυῆ νέος, οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον· Ἴδου σύ μοι λέγεις· Ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον, σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὃν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ. Σὺ δέ μοι εἶπας· Οἶδά σε παρὰ πάντα, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί. Εἰ οὖν εὔρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτόν, ἵνα γνωστῶς ἴδω σε, ὅπως ἂν ᾧ εὐρηκῶς χάριν ἐνώπιόν σου, καὶ ἵνα γνῶ, ὅτι λαός σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. Καὶ λέγει· Αὐτὸς προπορεύσομαί σου, καὶ καταπαύσω σε, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Εἰ μὴ σὺ αὐτὸς συμπορεύση μεθ' ἡμῶν, μή με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὔρηκα χάριν παρὰ

σοί, ἐγὼ τε καὶ ὁ λαός σου, ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν; καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐγὼ τε, καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἐστίν. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον, ὃν εἶρηκας, ποιήσω· εὔρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε παρὰ πάντας. Καὶ λέγει Μωϋσῆς· Δείξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν. Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῆ δόξῃ μου, καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου. Κύριος ἐναντίον σου, καὶ ἐλεήσω, ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω, ὃν ἂν οἰκτείρω. Καὶ εἶπεν· οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. Καὶ εἶπε Κύριος· ἰδοὺ τόπος παρ' ἐμοί, καὶ στηῆθι ἐπὶ τῆς πέτρας, ἡνίκα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θήσω σε εἰς ὀπήν τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῆ χειρὶ μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθω, καὶ ἀφελῶ τὴν χεῖρά μου, καὶ τότε ὄψει τὰ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεταιί σοι.

Προκείμενον Ἦχος δ'.

Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς με, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.

Στίχ. α'. Ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν, μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχὴν μου.

Στίχ. β´. Ἄνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ
ἀντὶ ἀγαθῶν καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου.

Ἰώβ τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ΜΒ', 12-17).

Εὐλόγησε Κύριος τὰ ἔσχατα τοῦ Ἰώβ
μᾶλλον, ἢ τὰ ἔμπροσθεν, ἦν δὲ τὰ κτήνη
αὐτοῦ, πρόβατα μύρια τετρακισχίλια,
κάμηλοι ἑξακισχίλια, ζεύγη βοῶν χίλια,
ὄνοι θήλειαι νομάδες χίλια. Γεννῶνται
δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ, καὶ θυγατέρες τρεῖς.
Καὶ ἐκάλεσε τὴν μὲν πρώτην, Ἡμέραν,
τὴν δὲ δευτέραν, Κασσίαν, τὴν δὲ τρίτην,
Ἀμαλθαίας κέρας. Καὶ οὐχ εὐρέθησαν
κατὰ τὰς θυγατέρας Ἰώβ, βελτίους αὐτῶν
ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν, ἔδωκε δὲ αὐταῖς ὁ
πατὴρ κληρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς.
Ἔζησε δὲ Ἰώβ, μετὰ τὴν πληγὴν, ἔτη
ἑκατὸν ἑβδομήκοντα, τὰ δὲ πάντα ἔτη
ἔζησε διακόσια τεσσαράκοντα. Καὶ εἶδεν
Ἰώβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν
υἱῶν αὐτοῦ, τετάρτην γενεάν, καὶ
ἔτελεύτησεν Ἰώβ πρεσβύτερος, καὶ
πλήρης ἡμερῶν. Γέγραπται δέ· αὐτὸν
πάλιν ἀναστήσεσθαι μεθ' ὧν ὁ Κύριος
ἀνίστησιν. Οὗτος ἐρμηνεύεται ἐκ τῆς
Συριακῆς βίβλου, ἐν μὲν γῆ κατοικῶν τῇ
Αὐσίτιδι, ἐπὶ τοῖς ὁρίοις τῆς Ἰδουμαίας,
καὶ Ἀραβίας· προὔπηρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα,
Ἰωβάβ· λαβῶν δὲ γυναῖκα Ἀράβισσαν,
γεννᾷ υἰόν, ᾧ ὄνομα Ἐνών. Ἦν δὲ αὐτὸς
πατὴρ μὲν Ζαρέ, ἐκ τῶν Ἡσαῦ υἱῶν υἱός,

μητρὸς δὲ Βοσόρρας, ὥστε εἶναι αὐτὸν
πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. ΝΒ', 13 - ΝΔ', 1).

Τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ συνήσει ὁ παῖς
μου, καὶ ὑψωθήσεται, καὶ
δοξασθήσεται, καὶ μετεωρισθήσεται
σφόδρα. Ὁν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σὲ
πολλοί, οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ τῶν
ἀνθρώπων τὸ εἶδός σου, καὶ ἡ δόξα σου
ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων. Οὕτω θαυμάσονται
ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ, καὶ συνέξουσι
βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν, ὅτι οἷς οὐκ
ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄψονται, καὶ οἱ
οὐκ ἀκηκόασι συνήσουσι. Κύριε, τίς
ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίων
Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη; Ἀνηγγείλαμεν,
ὡς παιδίον ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ρίζα ἐν γῆ
διψώση, οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ, οὐδὲ
δόξα, καὶ εἶδομεν αὐτόν, καὶ οὐκ εἶχεν
εἶδος, οὐδὲ κάλλος, ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ
ἄτιμον καὶ ἐκλείπον παρὰ πάντας τοὺς
υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἄνθρωπος ἐν
πληγῇ ὢν, καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν, ὅτι
ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ,
ἠτιμάσθη, καὶ οὐκ ἐλογίσθη. Οὗτος τὰς
ἀμαρτίας ἡμῶν φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν
ὀδυνᾶται, καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτόν
εἶναι ἐν πόνῳ, καὶ ἐν πληγῇ ὑπὸ Θεοῦ,
καὶ ἐν κακώσει. Αὐτός δὲ ἐτραυματίσθη

διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ
 μεμαλάκισται, διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν·
 παιδεῖα εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτόν, τῷ
 μῶλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν, πάντες ὡς
 πρόβατα ἐπλανήθημεν, ἄνθρωπος τῆ
 ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη. Καὶ Κύριος
 παρέδωκεν αὐτόν ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
 καὶ αὐτός, διὰ τῷ κεκακῶσθαι, οὐκ
 ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ὡς πρόβατον ἐπὶ
 σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ
 κείροντος ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ
 στόμα αὐτοῦ. Ἐν τῆ ταπεινώσει αὐτοῦ, ἡ
 κρίσις αὐτοῦ ἦρθη, τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ,
 τίς διηγῆσεται; ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ
 ζωὴ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ
 μου ἤχθη εἰς θάνατον. Καὶ δώσω τοὺς
 πονηροὺς, ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, καὶ
 τοὺς πλουσίους, ἀντὶ τοῦ θανάτου
 αὐτοῦ, ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ
 εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ
 Κύριος βούλεται καθαρῖσαι αὐτόν τῆς
 πληγῆς. Ἐὰν δῶτε περὶ ἀμαρτίας, ἡ ψυχὴ
 ὑμῶν ὄψεται σπέρμα μακρόβιον, καὶ
 βούλεται Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἀφελεῖν
 ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, δεῖξαι
 αὐτῷ φῶς, καὶ πλάσαι τῆ συνέσει,
 δικαιοῦσαι δίκαιον, εὖ δουλεύοντα
 πολλοῖς, καὶ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς
 ἀνοίσει. Διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει
 πολλοὺς, καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκῦλα,
 ἀνθ' ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ

αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη, καὶ αὐτὸς ἀμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν παρεδόθη. Εὐφράνθητι στεῖρα, ἢ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς πζ' (87).

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Στίχ. Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Στίχ. Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Α' 18 - Β', 2).

Ἀδελφοί, ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστὶ. Γέγραπται γάρ· Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. Ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεὺς; ποῦ συζητητῆς τοῦ αἰῶνος τούτου; οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ Κόσμου τούτου; Ἐπειδὴ γάρ ἐν τῇ σοφίᾳ

τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ Κόσμος διὰ τῆς
 σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ
 τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς
 πιστεύοντας. Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι
 σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαν
 ζητοῦσιν, ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν
 ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν
 σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν, αὐτοῖς δὲ
 τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι,
 Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν,
 ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ, σοφώτερον τῶν
 ἀνθρώπων ἐστί, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ
 Θεοῦ, ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί.
 Βλέπετε γὰρ τὴν κλήσιν ὑμῶν, ἀδελφοί,
 ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ
 πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς,
 ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ Κόσμου ἐξελέξατο ὁ
 Θεός, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνη, καὶ
 τὰ ἀσθενῆ τοῦ Κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός,
 ἵνα καταισχύνη τὰ ἰσχυρά, καὶ τὰ ἀγενῆ
 τοῦ Κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα
 ἐξελέξατο ὁ Θεός, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ
 ὄντα καταργήσῃ, ὅπως μὴ καυχῆσθαι
 πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἐξ αὐτοῦ
 δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς
 ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ,
 δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ
 ἀπολύτρωσις, ἵνα, καθὼς γέγραπται. ὁ
 καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω, κἀγὼ
 δέ, ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον, οὐ
 καθ' ὑπεροχὴν λόγου, ἢ σοφίας,

καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ
 Θεοῦ· οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν
 ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τοῦτον
 ἔσταυρωμένον.

Ἀλληλούϊα Ἦχος πλ. α', Ψαλμὸς ξη'.
(680ς).

Σῶσόν με, ὁ Θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν
 ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.

Στίχ.. Ὀνειδισμόν προσεδόκησεν ἡ
 ψυχὴ μου καὶ ταλαιπωρίαν.

Στίχ. Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου
 χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν
 με ὄξος.

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
 ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου,
 Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον **(γ')**.

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
 Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Ματθαῖον** ἁγίου

Εὐαγγελίου ...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Ματθ. 27: 1-38,
Λουκ. 23: 39-43, Ματθ. 27: 39-54, Ἰωάν.
19: 31-37, Ματθ. 27: 55-61.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν· καὶ δήσαντες αὐτόν, ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν αὐτόν Ποντίῳ Πιλάτῳ, τῷ ἡγεμόνι. Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτόν, ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς, ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς Πρεσβυτέροις, λέγων· Ἥμαρτον παραδούς αἷμα ἀθῶον. Οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει. Καὶ ρίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε, καὶ ἀπελθὼν, ἀπήγξατο. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς, λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. Συμβούλιον δὲ λαβόντες, ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ Κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις· διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς σήμερον. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· «Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ Κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος.» Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ

Ἡγεμόνος, καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Ἡγεμὼν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις· Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα· ὥστε θαυμάζειν τὸν Ἡγεμόνα λίαν. Κατὰ δὲ ἑορτὴν, εἰώθει ὁ Ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ἤθελον. Εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον, λεγόμενον Βαραββᾶν. Συνηγμένων οὖν αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; ἦδει γὰρ, ὅτι διὰ φθόνον, παρέδωκαν αὐτόν. Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἡγεμὼν, εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν, τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω. Ὁ δὲ Ἡγεμὼν ἔφη·

Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσῶς
 ἔκραζον, λέγοντες· Σταυρωθήτω. Ἴδὼν δὲ
 ὁ Πιλάτος, ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ
 μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ,
 ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ
 ὄχλου, λέγων· Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ
 αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς
 ὄψεσθε. Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς, εἶπε·
 Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα
 ἡμῶν. Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν
 Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας,
 παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῆ. Τότε οἱ
 στρατιῶται τοῦ Ἡγεμόνος παραλαβόντες
 τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ Πραιτώριον,
 συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὄλην τὴν σπεῖραν·
 καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, περιέθηκαν αὐτῷ
 χλαμύδα κοκκίνην, καὶ πλέξαντες
 στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν
 κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν
 δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες
 ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνέπαιζον αὐτῷ,
 λέγοντες· Χαῖρε ὁ Βασιλεὺς τῶν
 Ἰουδαίων· Καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν,
 ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν
 κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ,
 ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα καὶ
 ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ
 ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι.
 Ἐξερχόμενοι δὲ, εὔρον ἄνθρωπον
 Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον
 ἠγγάρευσαν, ἵνα ἄρῃ τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ.

Καὶ ἔλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον
 Γολγοθᾶ, ὃς ἐστὶ λεγόμενος Κρανίου
 τόπος, ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ
 χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος, οὐκ
 ἤθελε πιεῖν. Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν,
 διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βαλόντες
 κλῆρον, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ
 Προφήτου· «Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου
 ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου
 ἔβαλον κλῆρον»· καὶ καθήμενοι, ἐτήρουν
 αὐτὸν ἐκεῖ. Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς
 κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ
 γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ
 Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τότε
 σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἷς ἐκ
 δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. Εἷς δὲ τῶν
 κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει
 αὐτὸν, λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον
 σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. Ἀποκριθεὶς δὲ ἕτερος
 ἐπετίμα αὐτῷ, λέγων· Οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν
 Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; Καὶ
 ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν
 ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ
 οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε. Καὶ ἔλεγε τῷ
 Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς
 ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ
 Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι· σήμερον μετ’
 ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ. Οἱ δὲ
 παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν,
 κινουῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ
 λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν

τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον
 σεαυτόν· εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι
 ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ
 Ἀρχιερεῖς, ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν
 Γραμματέων καὶ Πρεσβυτέρων, καὶ
 Φαρισαίων, ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν,
 ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ Βασιλεὺς
 Ἰσραὴλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ
 Σταυροῦ, καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ·
 Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν, ῥυσάσθω νῦν
 αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ, ὅτι Θεοῦ
 εἰμι Υἱός. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ ληστὰι, οἱ
 συσταυρωθέντες αὐτῷ, ὠνείδιζον αὐτόν.
 Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ
 πᾶσαν τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης. Περὶ δὲ
 τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς
 φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἥλι, Ἥλι, λαμὰ
 σαβαχθανί, τοῦτ' ἐστι, Θεέ μου, Θεέ μου,
 ἵνα τί με ἐγκατέλιπες; Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ
 ἐστώτων ἀκούσαντες, ἔλεγον· ὅτι Ἥλιαν
 φωνεῖ οὗτος. Καὶ εὐθέως δραμῶν εἰς ἕξ
 αὐτῶν, καὶ λαβῶν σπόγγον, πλήσας τε
 ὄξους, καὶ περιθεὶς καλάμῳ, ἐπότιζεν
 αὐτόν. Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες, ἴδωμεν
 εἰ ἔρχεται Ἥλιας σῶσων αὐτόν. Ὁ δὲ
 Ἰησοῦς, πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ,
 ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Καὶ ἰδοὺ, τὸ
 καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο,
 ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσεισθη·
 καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν· καὶ τὰ μνημεῖα
 ἀνεώχθησαν· καὶ πολλὰ σώματα τῶν

κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη, καὶ
 ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων, μετὰ τὴν
 ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν
 Πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. Ὁ δὲ
 Ἐκατόνταρχος, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ,
 τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν
 σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν
 σφόδρα, λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν
 οὗτος. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ
 τοῦ Σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ Σαββάτῳ,
 ἐπεὶ Παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ
 ἡμέρα ἐκείνη τοῦ Σαββάτου· ἠρώτησαν
 τὸν Πιλάτον, ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ
 σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. Ἦλθον οὖν οἱ
 στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου
 κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ
 συσταυρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν
 Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη
 τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη,
 ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν
 πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα
 καὶ ὕδωρ. Καὶ ὁ ἑωρακῶς μεμαρτύρηκε,
 καὶ ἀληθινὴ ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ·
 κάκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ
 ὑμεῖς πιστεύσητε. Ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα
 ἡ Γραφὴ πληρωθῇ· Ὅστοῦν οὐ
 συντριβήσεται αὐτοῦ. Καὶ πάλιν ἑτέρα
 Γραφὴ λέγει· Ὅψονται εἰς ὃν
 ἐξεκέντησαν. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ καὶ γυναῖκες
 πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι,
 αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς

Γαλιλαίας, διακονοῦσαι αὐτῷ· ἐν αἷς ἦν
 Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ Μαρία ἡ τοῦ
 Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ μητέρα, καὶ ἡ μητέρα
 τῶν Υἱῶν Ζεβεδαίου. Ὁψίας δὲ
 γενομένης, ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος
 ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τοῦνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ
 αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ· Οὗτος
 προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ῆτήσατο τὸ σῶμα
 τοῦ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν
 ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα. Καὶ λαβὼν τὸ
 σῶμα ὁ Ἰωσήφ, ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι
 καθαρᾷ, καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ
 αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ
 πέτρᾳ, καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ
 θύρᾳ τοῦ μνημείου, ἀπῆλθεν. Ἦν δὲ ἐκεῖ
 Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία,
 καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου.

**Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα
 σοι.**

**Ἵπάρχοντος Διακόνου το Εὐαγγέλιον
 ἀναγινώσκειται ἀπ' ἄμβωνος.
 Ἀναγινωσκομένου τοῦ Εὐαγγελίου, εἰς
 τό σημεῖον «Ὁψίας δε γενομένης ἦλθεν
 ἄνθρωπος πλούσιος...» εἰς τῶν Ἱερέων
 φέρων ἐπιτραχήλιον καὶ φελόνιον καὶ
 ἔχων εἰς χεῖρας λευκὴν σινδόνα
 προσέρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ
 ὅπου εὐρίσκεται ὁ Ἐσταυρωμένος καὶ
 ποιεῖ τὴν ἀποκαθήλωσιν. Εἰς τὸ «Λαβὼν**

**το σῶμα...», καλύπτει δια τῆς σινδόνας
τό Σῶμα τοῦ Ἐσταυρωμένου, το
μεταφέρει ἐν εὐλαβείᾳ εἰς τοῦ Ἁγίου
Βῆμα καί το τοποθετεῖ ἐπί τῆς Ἁγίας
Τραπέζης.**

Ὁ διάκονος:

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν
πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον
καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων,
ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης
τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων
τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν,

τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ **(κώμη, πόλει)** ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ)**
Ἔτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εύλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
 ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ
 ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
 καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ,
 Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
 δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς
 δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
 ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
 δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
 Ἁγίῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

- **Π**ληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν
 ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κ**ύριε ἐλέησον.
 - **Ἀ**ντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.
 - **Κ**ύριε ἐλέησον.
- **Τ**ὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
 εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
 Κυρίου, αἰτησώμεθα.
 - **Π**αράσχου Κύριε.

- **Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὀδηγόν,**
φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν**
ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν,
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς**
ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ,
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς**
ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι,
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,**
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,**
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.
 - **Σοὶ Κύριε.**
- **Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς**
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

**ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

**Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς
καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν
ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου
καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ
φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ
δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ
αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ
ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ
τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν
ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς
διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν
παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν
νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης
ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ
διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων
πονηρῶν.**

**Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Μετά τα Πληρωτικά, οἱ Χοροὶ ἐκ τῆς
 βορείου πύλης τοῦ Ἱεροῦ Βήματος,
 ἄρχονται ψάλλειν τα Ἀπόστιχα «Ὅτε
 ἐκ τοῦ ξύλου σὲ νεκρόν...» μετὰ τῶν
 στίχων αὐτῶν καὶ κρουσμένων
 πενθίμως τῶν κωδῶνων γίνεται ἡ
 περιφορά τοῦ Ἐπιταφίου ἐντός τοῦ
 Ναοῦ καὶ ἡ τοποθέτησίς του εἰς το
 πρὸς τοῦτο ἐτοιμασθέν κουβούκλιον.
 Ἡ πομπή ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος
 προπορευόμενων λαμπαδούχων, τῶν
 ἑξαπτερύγων, τῶν ψαλτῶν, καὶ τοῦ
 διακόνου θυμιῶντος. Οἱ ἱερεῖς
 ασκεπεῖς, ἐνδεδυμένοι ἐπιτραχήλιον
 καὶ φελόνιον, τοῦ πρώτου αὐτῶν
 φέροντος ἐν τῇ δεξιᾷ το Ἱερόν
 Εὐαγγέλιον, αἶροντες ἐπὶ κεφαλῆς
 αὐτῶν τον Ἐπιτάφιον, ποιοῦσι τρεῖς
 κύκλους περὶ το Κουβούκλιον. Εἶτα
 τιθέασιν αὐτόν εἰς το Κουβούκλιον,
 ραίνουσι με ἄνθη καὶ τοποθετοῦσιν
 ἐπ' αὐτοῦ καὶ τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον.
 Ἀσπάζονται ἀκολούθως το Ἱερόν
 Εὐαγγέλιον καὶ τον Ἐπιτάφιον, τῶν
 Χορῶν ψαλλόντων, προ τοῦ
 Κουβουκλίου, το Δόξα, Καί νῦν «Σὲ
 τὸν ἀναβαλλόμενον, τὸ φῶς ὡσπερ
 Ἴμάτιον...»

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Αὐτόμελα Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν, ὁ Ἄριμαθαῖος καθεῖλε, τὴν τῶν ἀπάντων ζωήν, σμύρνη καὶ σινδόνι σε Χριστὲ ἐκήδευσεν, καὶ τῷ πόθῳ ἠπείγετο, καρδία, καὶ χεῖλη, σῶμα τὸ ἀκήρατον, σοῦ περιπτύξασθαι, ὅμως συστελλόμενος φόβῳ, χαίρων ἀνεβόα σοι· Δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Ἦχος γ'

Ὅτε ἐν τῷ τάφῳ τῷ καινῷ, ὑπὲρ τοῦ παντός κατετέθης, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντός, Ἄδης ὁ παγγέλαστος, ἰδὼν σε ἔπτηξεν, οἱ μοχλοὶ συνετρίβησαν, ἐθλάσθησαν πύλαι, μνήματα ἠνοιχθήσαν, νεκροὶ ἀνίσταντο· τότε ὁ Ἄδὰμ εὐχαρίστως, χαίρων ἀνεβόα σοι· Δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν Οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ἦχος γ'

Ὅτε ἐν τῷ τάφῳ σαρκικῶς, θέλων συνεκλείσθης ὁ φύσει, τῇ τῆς Θεότητος, μένων ἀπερίγραπτος, καὶ ἀδιόριστος, τὰ θανάτου ἀπέκλεισας, ταμεῖα καὶ Ἄδου, ἅπαντα ἐκένωσας, Χριστὲ βασιλεία, τότε καὶ τὸ Σάββατον τοῦτο, θείας εὐλογίας καὶ δόξης, καὶ τῆς σῆς λαμπρότητος ἠξίωσας.

Στίχ. τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα,
Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ἦχος βαρὺς

Ὅτε αἱ δυνάμεις σε Χριστέ, πλάνον ὑπ'
άνόμων ἐώρων, συκοφαντούμενον,
ἔφριπτον τὴν ἄφατον, μακροθυμίαν σου,
καὶ τὸν λίθον τοῦ μνήματος, χερσὶ
σφραγισθέντα, αἷς σου τὴν ἀκήρατον,
πλευρὰν ἐλόγχευσαν, ὅμως τῇ ἡμῶν
σωτηρίᾳ, χαίρουσαι ἐβόων σοι· Δόξα, τῇ
συγκαταβάσει σου, Φιλάνθρωπε.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ.
α'.**

Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον, τὸ φῶς ὥσπερ
ἱμάτιον, καθελὼν Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ξύλου,
σὺν Νικοδήμῳ, καὶ θεωρήσας νεκρὸν
γυμνὸν ἄταφον, εὐσυμπάθητον θρῆνον
ἀναλαβῶν, ὀδυρόμενος ἔλεγεν· Οἴμοι,
γλυκύτατε Ἰησοῦ! ὃν πρὸ μικροῦ ὁ ἥλιος
ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον θεασάμενος,
ζόφον περιεβάλλετο, καὶ ἡ γῆ τῷ φόβῳ
ἐκυμαίνετο, καὶ διερρήγνυτο ναοῦ τὸ
καταπέτασμα· ἀλλ' ἰδοὺ νῦν βλέπω σε,
δι' ἐμὲ ἐκουσίως ὑπελθόντα θάνατον·
πῶς σε κηδεύσω Θεέ μου; ἢ πῶς
σινδόσιν εἰλήσω; ποίαις χερσὶ δὲ
προσψαύσω, τὸ σὸν ἀκήρατον σῶμα; ἢ
ποῖα ἄσματα μέλψω, τῇ σῇ ἐξόδῳ
Οἰκτίρμον; Μεγαλύνω τὰ Πάθη σου,
ὑμνολογῶ καὶ τὴν Ταφήν σου, **σὺν τῇ
Ἀναστάσει, κραυγάζων· Κύριε δόξα σοι.**

**Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων των
λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.**

Τρισάγιον.

**Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ').
Δόξα... Καὶ νῦν ...**

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,**

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Ἄμην.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος β'.

**Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου
καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι
καθαρᾷ, εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν
μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.**

Δόξα ...

Ἀπολυτίκιον Ἦχος β'.

**Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἢ
ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ
ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς
τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων
ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.**

Καὶ νῦν ... Ἀπολυτίκιον Ἦχος β'.

**Ταῖς Μυροφόροις Γυναιξί, παρὰ τὸ
μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα
τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς
δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος.**

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!
Ὁ Ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἀγία αὐτοῦ Ἐκκλησία,
Μητροπόλει, Ἐνορία καὶ Πόλει ταύτη εἰς
αἰῶνας αἰώνων. Ἄμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον
ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν. Κύριε

**ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.**

ΙΕΡΕΥΣ: : Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους
καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ
φρικτὰ πάθη καὶ τὸν Ζωοποιὸν Σταυρὸν
καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκί
καταδεξάμενος, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς
Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς
παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας
αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν
τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων
ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ
ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
οσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ
ἁγίου (τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων Ἰσακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ
ἁγίου(τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.